

(۱) فصل اول (مقدمه)

- ۲-۱) مقدمه..... ۲
- ۱-۲) زمین شناسی زیست محیطی..... ۲
- ۱-۳) مشکلات زمین شناسی محیط زیست..... ۳
- ۱-۴) ابزارهای زمین شناسی مهندسی..... ۴

(۲) فصل دوم (جابجایی زمین)

- ۲-۱) خطرات ناشی از جابجایی زمین..... ۸
- ۲-۲) برخی از مهمترین جابجایی های زمین در قرن بیستم..... ۸
- ۲-۳) نواحی در معرض خطر فروریزش..... ۹
- ۲-۴) تقسیم بندی جابجایی های زمین..... ۱۰
- ۲-۵) ارزیابی ریسک مخاطرات حاصل از جابجایی های زمین..... ۱۰
- ۲-۶) پیشگیری از جابجایی زمین..... ۱۲

(۳) فصل سوم (زلزله)

- ۳-۱) زلزله..... ۱۲
- ۳-۲) شدت زمین لرزه..... ۱۴
- ۳-۳) بزرگی زلزله..... ۱۴
- ۳-۴) تناوب..... ۱۷
- ۳-۵) پیشگوی و کاهش خطر..... ۱۷

(۴) فصل چهارم (آتشفشان)

- ۴-۱) آتشفشان..... ۱۹
- ۴-۲) پیشگویی فعالیتهای آتشفشانی..... ۲۱
- ۴-۳) مقابله با خطر..... ۲۲

(۵) فصل پنجم (سیل)

- ۵-۱) مقدمه..... ۲۳
- ۵-۲) مهمترین اقدامات برای جلوگیری از وقوع سیل..... ۲۵
- ۵-۳) ارزیابی ریسک سیل..... ۲۵

(۶) فصل ششم (انرژی)

- ۶-۱) انرژی محیط زیست..... ۲۶
- ۶-۲) اثرات توسعه منابع انرژی..... ۲۷

مقدمه

در مبحث زمین شناسی محیط زیست کنش و واکنش انسان با محیط زمین شناسی بررسی می شود. زمین شناسی محیط زیست علمی است که مورد قبول عامه واقع شده است. زمین شناسی محیط زیست در واقع یک موضوع جدید نیست و بطور کلی باسه شاخه از علوم زمین بیشتر در ارتباط است، ژئومورفولوژی، زمین شناسی اقتصادی و زمین شناسی مهندسی.

با اطلاع از زمین شناسی محیط زیست می توان نیازها، نحوه اداره محیط زیست و مدیریت در امور زیست را بهتر فهمید. در زمین شناسی محیط زیست فقط مناطق روستایی و طبیعت اطراف ما بررسی نمی شود، بلکه محیط زیست های شهری و منابع آلوده کننده آنها نیز مورد تحقیق و کاوش قرار میگیرد. از سال ۲۰۰۰ میلادی حدود ۳/۵ میلیارد نفر از مردم جهان (۵۰ درصد مردم جهان) در مناطق شهری زندگی می کنند که فقط ۱ درصد مساحت زمین را شامل می شود. در این وضعیت است که کنش و واکنش انسان و محیط زیست زمین شناسی بیشترین شدت را خواهد یافت و زمین شناسی محیط زیست بصورت عملی بیشترین کاربرد را پیدا می کند. رشد شهرها وجود منابع آب، کانی ها و سنگها را ایجاب می کند و مواد باطله و زباله های زیادی را باعث می شود که همین آسیب پذیری انسان به مخاطرات طبیعی را بالا می برد و این باید در مدیریت مورد توجه قرار گیرد. در این تحقیق چنین مطالبی بررسی می شود.

زمین شناسی محیط زیست یک موضوع کاربردی است و زمین شناسان محیط زیستی یک نقش اصلی و مهم در مدیریت مرتبط با زمین شناسی محیط زیست دارند.

زمین شناسی زیست محیطی

کنش و واکنش (تقابل) انسان و محیط زمین شناسی که محیط زمین شناسی نه تنها شامل سنگها رسوبات، خاک و سیالات است بلکه سطح زمین یعنی شکل سطح زمین و عوامل تغییر دهنده آنها نیز در بر می گیرد. محیط زیست منابع لازم برای زندگی بشر را تأمین می کند و اصل حیات بر آن استوار است. آب، کانی های صنعتی، مواد اولیه ساختمانی و سوخت ما از آن تهیه می شود. با توجه به شرایط محیط زیست است که موقعیت شهرها و راه های حمل و نقل برای ما تعیین می شود. با این علم تأثیر زباله های ایجاد شده توسط خودمان قابل پیش بینی است. هر چند مواد اولیه و پارامترهای لازم برای زندگی ما از محیط زیست زمین شناسی است اما بسیاری از مخاطرات مانند آتشفشانی، زلزله و سیل نیز در همین محیط زیست زمین شناسی ایجاد می شوند.

ممکن است که زمین شناسی محیط زیست را زیر مجموعه ای از علم محیط زیست در نظر گرفت. علمی که رابطه انسان و تمام محیط اطراف او را مطالعه می کند که شامل مشکل های زمین شناسی، جوی و زیستی است. علوم محیط زیستی پایه ای ترین دانسته های ما در مورد زمین است.

علم محیط زیست مبانی علمی خاصی را به ما می دهد که با آنها می توان بیشترین موفقیتها را برای بشر در محیط زندگی او ایجاد کرد در حالیکه کمترین زیان و خسارت بر او وارد شود. بنابراین زمین شناسی بطوریکه توسعه آنها صورت پذیرد را برای ما روشن می کند و می تواند از وارد شدن خسارت به منابع طبیعی و محیط زیست جلوگیری نماید.

مشکلات زمین شناسی محیط زیست

چهار مشکل مهم زمین شناسی محیط زیست به شرح زیر است:

۱- نگهداری و استفاده صحیح از منابع زمینی مثل سوختهای فسیل، کانی های صنعتی و آب. این یک فرایند است که نه تنها شامل اکتشاف و بهره برداری از منابع کانی هاست بلکه محدود کردن و کاهش صدمات حاصل از همین اکتشاف و بهره برداری وارد بر محیط زیست را شامل می شود.

۲- درک و تطابق محدودیت های مهندسی و ابنیه ساخته شده توسط زمین شناسی محیط زیست. این موضوع می تواند در مناطق دارای آب و هوای بسیار سرد یا بسیار گرم حائز اهمیت باشد.

۳- استفاده مناسب زمین شناسی محیط زیست برای ضایعات حاصل از مصرف در جامعه، بطوریکه کمترین آلودگی و ناپاکی در محیط زیست صورت گیرد.

۴- شناسایی مخاطرات طبیعی و کاهش تلفات انسانی حاصل از وقوع آنها. در زیر مدل محیط زیستی از شهرها نشان داده شده است. محیط زیست شهری را می توان مثل یک ماشین در نظر گرفت که از محیط زیست طبیعی ورودی هایی برای آن قابل در نظر گرفتن است و یک سری محصولات نیز از آن خارج می شود. ورودی های عبارتند از:

۱- انرژی که از منابع فیزیکی مانند ذغال سنگ، گاز نفت و اورانیم (یک نوع از موارد رادیو اکتیو) بدست می آید.

۲- غذا بسیار مهم است و از گیاهان و جانوران قابل استفاده تأمین می شود.

۳- آب که از منابع محلی و در دسترس یا از منابع دوردست و رودخانه ها تأمین می شود و بطور کلی دو منبع سطحی و زیر زمین برای آب وجود دارد.

۴- مواد خام از منابع کانی و در واقع معادن برای استفاده در صنعت بدست می آیند که این منابع می توانند در نزدیک محل مصرف باشند یا فواصل آنها بسیار زیاد باشد و از تمام نقاط جهان به مراکز شهری و صنعتی حمل شوند. و خروجی ها عبارتند از:

۱- زباله ها که بصورت مواد دور ریختنی، محصولات فرعی و زباله های روزانه شهری اند و بطور کلی زباله خانگی، زباله صنعتی و زباله های تجاری اند.

۲- آلودگی محیط زیست که آلودگی هوا و اتمسفری، آلودگی خاک و زمین و آلودگی سیستم های آب را شامل می شود مواد آلوده کننده بصورت جامد، مایع و گاز هستند.

۳- محصولات صنعتی و تجاری

کار این ماشین با توجه به سازه های مختلف آن به مقاومت و پایداری زمینی که بر روی آن قرار دارد و مخاطرات طبیعی موجود در سطح و درون زمین (مثل سیل و زلزله) وابسته است. وابستگی زمین شناسی محیط زیست به ژئومورفولوژی، زمین شناسی اقتصادی و زمین شناسی مهندسی بدین صورت است؛

ژئومورفولوژی عملی برای جغرافیای فیزیکی، پایه است و مخاطرات طبیعی و محدودیت‌های موجود در توسعه جوامع انسانی با شکل و سطح زمین مرتبط می‌باشد.

زمین‌شناسی اقتصادی بهره‌برداری اقتصادی از ذخایر معدنی زمین را نشان می‌دهد. زمین‌شناسی مهندسی بخشی پایه‌ای و اساسی از مهندسی سازه است زیرا این علم به دانستن مقاومت و رفتار سطح زمین نیاز دارد.

این موارد در زمین‌شناسی محیط زیست در نظر گرفته می‌شوند و علاوه بر تکمیل شدن در تحقیقات و آموزش بکار می‌روند.

تأثیر متقابل مشاور - کارفرما (صاحب کار) در زمین‌شناسی محیط زیست:

مشاور - کارفرما	نوع فعالیت
۱	شناخت مسئله یا اطلاعات مورد احتیاج.
۲	تصمیم برای آوردن و استفاده از یک مشاور.
۳	خلاصه کردن موضوع طرح.

یک اعتبار برای کارهای حرفه‌ای باعث می‌شود که قراردادهای بعدی نیز منعقد شوند و در مناقصه‌های بعدی برنده شوید.

آیا کار انجام شده موفق بوده و مورد تأیید کارفرما است؟ آیا نیازهای مطرح شده در خلاصه پروژه را انجام داده است؟ این به کار انجام شده توسط مشاور بستگی دارد.

در تحقیقات دقیق و پیشرفته مهمترین نکته همان توجه اقتصادی است. تحقیقات باید در زمان کوتاه و با صرف هزینه کمتر انجام شود که اغلب در دانشگاه‌ها و مراکز عالی وقوع می‌یابد. تحقیقات دقیق و سطح بالا به محصول نهایی فکر میکند. زمان و هزینه‌های صرف شده با ابزار، تکنیک و آن استراتژی که زمین‌شناسان محیط زیستی اختیار کرده‌اند مطابقت دارد.

ابزارهای زمین‌شناسی مهندسی

ابزارهایی که زمین‌شناسان محیط زیستی بکار می‌گیرند به ۵ گروه قابل تقسیم‌اند؛

۱- بررسی‌های دفتری.

۲- بررسی اسناد، مدارک و نقشه‌ها.

۳- تحلیل و بررسی ناحیه یا زمین مورد مطالعه.

۴- پردازش‌های محیط زیستی.

۵- ابزار نمایش یا ابزار ارائه کار.

در زیر هر یک از این ابزارها را شرح می‌دهیم؛

۱- تحقیقات با بررسی‌های دفتری

در تحقیقات دفتری می‌توان مطالب و اطلاعات زیادی درباره منطقه مورد مطالعه بدست آورد و مسائل منطقه را بر اساس کارهای انجام

شده قبلی متوجه شد. در این بخش از مطالعات با صرف هزینه و وقت کم میتوان اطلاعات با ارزشی بدست آورد.

مقالات منتشر شده نقشه‌ها کتابها و گزارشات منابع اطلاعاتی تبیین را تشکیل می‌دهند. منابع محلی و ملی نیز جزو این منابع اطلاعاتی‌اند. ارزشمندی این اطلاعات و داده‌ها به طبیعت منطقه مورد مطالعه کشور مربوطه و نیز نوع مسائل مطرح شده که مورد علاقه ما هستند بستگی دارد. عکس‌های هوایی و ماهواره‌ای می‌توانند اطلاعات ارزشمندی را به ما بدهند و می‌توانند در پروژه‌های ناحیه‌ای یا پروژه‌های مورد بررسی در نواحی کوچک بسیار مفید باشند.

با استفاده از عکس‌های هوایی نقشه زمین مورد مطالعه سرعت قابل انجام است و ژئومورفولوژی، ساختمانهای زمین‌شناسی (مثل گسل، چین‌خوردگی و عوارض ساختمانی دیگر) و رخنمونهای سنگی قابل شناسایی است. کاهش در زمان انجام دقیق، همچنین تشخیص تنوع‌های محیط زیستی از مهمترین موارد استفاده عکس‌های هوایی است. امروزه از امکانات کامپیوتری و سیستمهای فراوری تصاویر در تفسیر عکس‌های هوایی استفاده فراوان می‌شود و وضعیت ظاهری زمین مثل شیب‌های تند نیز قابل تعیین و تشخیص است. پوشش گیاهی، کاربردهای زمین (چه استفاده‌ای از زمین مورد مطالعه می‌شود). ژئومورفولوژی، لیتولوژی، ساختمان زمین‌شناسی، وضعیت آبهای جاری و میزان آلودگی آبهای جاری و یا آلودگی خود زمین مورد مطالعه با عکس‌های هوایی و ماهواره‌های قابل درک است. ارزشمندی عکس‌های ماهواره‌ای دیدگاه‌های جدیدی در تصورات و عقاید محیط زیستی وارد کرده است.

۲- بررسی اسناد، مدارک و نقشه‌ها.

یکی از کارهای اداری دارای حوضه وسیع برای زمین‌شناسان محیط زیست، کار بر روی اسناد و مدارک یا نقشه‌هایی است که به آنها اطلاعات خوبی می‌دهد و در حل مسائل مطرح شده به آنها کمک می‌کند. در اینجا چند نکته کلیدی در گردآوری داده‌ها باید در نظر گرفته شود که به اصولی از توجیه اقتصادی باز می‌گردند.

الف) شرح وظایف. چه اطلاعاتی و چه داده‌هایی از کار در صحرا باید جمع‌آوری شوند. در صورتیکه کار در صحرا بطور کامل انجام نشده، یک زمین‌شناس محیط زیستی باید دوباره به صحرا برود و نمونه‌برداری تکمیلی انجام دهد و موارد مطالعه نشده صحرائی را بررسی نماید. سپس لیستی از آن متغیرهای موجودی که به حل مسئله منجر می‌شود، تهیه کند. در ادامه، انجام پروژه بر اساس تجربیات قبلی یا با مراجعه به منابع کتابخانه‌ای شروع می‌شود.

ب) شرح وظایف کار در صحرا سه نوع کار در صحرا باید مد نظر باشد.

ب-۱) بررسی مجدد نقشه‌های قبلی و منابع اطلاعاتی قبلی، با توجه به مطالعات دفتری یا عکس‌های ماهواره‌ای بدست آمده‌اند (تعیین صحت موارد مربوطه به زمین).

ب-۲) جمع‌آوری اطلاعات اضافی از زمین مورد مطالعه مثل نمونه‌برداری صحرائی و آزمایشات قابل انجام در صحرا مانند داده‌های ژئوشیمیایی، خواص فیزیکی واحدهای سنگی و تعیین خواص فیزیکی سنگها بطور دقیق.

ب-۳) جمع‌آوری اطلاعات حاصل از عملیات صحرائی بعدی و تکمیلی.

نوع کار و کیفیت اطلاعات مورد لزوم در هنگام انجام کارهای دفتری میزان کار در این سه زمینه را تعیین خواهد نمود.

ج) مقیاس فاصله‌ای. مقیاس مطالعات پروژه با توجه به ابعاد آن (از چندین متر تا چندین کیلومتر) می‌تواند متفاوت باشد. با توجه به این مورد و پلان‌های دقیق سایت (سازه‌ها) مقیاس انجام کارهای صحرائی و عکس‌ها متفاوت خواهد بود بطوریکه وقتی ابعاد کار بزرگ باشد و

مطالعات در یک ناحیه صورت پذیرد آن وقت عکس‌های ماهواره‌ای بکار می‌آیند. برای تهیه نقشه‌های زیر بنایی پروژه باید روش جمع‌آوری داده‌ها سیستماتیک و طبقه‌بندی شده باشد. بسیاری از نقشه‌های پایه‌ای بر اساس مرزهای سنگ‌شناسی تهیه شده‌اند. به هر حال اطلاعات بهتر و مفیدتر می‌توانند با نمونه‌برداری سیستماتیک از برخی نقاط بدست آیند.

د) داده‌های حاصل از مشاهدات در مقابل داده‌های ایزاری - داده‌های حاصل از تجهیزات مشاهده‌ای معمولاً بطور سیستماتیک از روی نقشه‌ها، در طول ترانژه‌ها یا روی لوگ‌ها و یا طرح‌ها گردآوری می‌شوند. انواع داده‌های پایه‌ای تپیک شامل نقشه‌های رخنمونهای زمین‌شناسی، نقشه‌های ساختمانی، نقشه‌های هیدروژئولوژی و هیدرولوژی، نقشه‌های ژئومورفولوژیکی و نقشه‌های نشان دهنده کاربرد زمین‌ها هستند. نقشه‌های رخنمونهای زمین‌شناسی واحدهای سنگ‌شناسی، نقشه‌های ساختمانی، گسل‌های اصلی، چین خوردگی‌ها و درزه‌های تکتونیکی یک منطقه، نقشه‌های هیدروژئولوژی، وجود آبهای زیرزمینی، عمق آبهای زیرزمینی و جهت جریان آنها، نقشه‌های هیدرولوژی رودخانه‌های دائمی و فصلی، برکه‌ها و دریاچه‌ها و نقشه‌های ژئومورفولوژی که عوارض جزئی سطح زمین یا فرایندهای ایجاد کننده حاکم بر آنرا نشان می‌دهد. این نقشه‌ها معمولاً با توجه به نقشه‌های توپوگرافی، عکس‌های هوایی یا پلان دقیق سایت مورد بحث تهیه و رسم شده‌اند. علائم شکافهای شیبها (در نقشه‌های مورفولوژیک)، افتادگی‌های زمین (در نقشه‌های مورفوتنیک) یا فرایندهای تشکیل آنها را نشان می‌دهند. نقشه‌های نشان دهنده کاربرد زمین‌ها، انواعی از داده‌های متنوع و موارد استفاده زمین‌ها را طبقه‌بندی کرده است. مثلاً رودهای زمین‌های شهری، زمین‌های روستایی، زمین‌های صنعتی یا زمین‌های باقی مانده‌ای که هنوز دست نخورده‌اند و باید هستند.

نمایش داده‌ها

بر روی این نقشه‌ها زمین‌های با پوشش گیاهی و زمین‌های کاشته شده نیز معلوم‌اند. علاوه بر اینها یک نقشه‌های مخصوصی نیز از مناطق مورد مطالعه قابل تهیه‌اند. (مثل نقشه مخاطرات و بلایای یک منطقه که بر روی آن نقاط خطرناک از جهت بلایای طبیعی مشخص شده‌اند، یا نقشه‌های ریسک مثل نقشه ریسک زلزله یا سیل).

داده‌های ایزاری یا در آزمایشگاه یا در سرزمین بدست می‌آیند. داده‌های آزمایشگاهی نتیجه آزمایشات ژئوشیمیایی یا ژئوتکنیکی نمونه‌هایی حاصل می‌شوند که بطور سیستماتیک از زمین مورد مطالعه برداشته شده‌اند. داده‌های ایزاری صحرایی از چیزهایی مثل تکنیک‌های ژئوفیزیکی یا آزمایشات دستگاه‌های ژئوتکنیکی که در صحرا انجام می‌شوند و یا وسایل اندازه‌گیری کیفیت آبهای را که بدست می‌آیند.

۳- تحلیل و بررسی نواحی یا زمین مورد مطالعه.

در این مرحله از تحقیق خواص فیزیکی و وضعیت خاص زمین بررسی می‌شود و یک آنالیز از منطقه مورد مطالعه انجام می‌شود. مثلاً یک سری نقشه‌های ثانوی از ناحیه مورد مطالعه تهیه می‌شود که در آنها سیمایی از وظایف ویژه زمین‌شناس محیط زیستی نمایش داده می‌شود. این یک ابزار پایه‌ای برای تهیه نقشه‌های مخاطره‌ای، نقشه‌های رده‌بندی زمین، نقشه‌های موقعیت سایت‌ها و غیره می‌باشد و بنابراین یک ابزار اصلی در زمین‌شناسی محیط زیست است.

با تلفیق نقشه‌های مختلف مثل نقشه‌های خاک‌شناسی، زمین‌شناسی و ژئومورفولوژی می‌توان نقشه‌های جدیدی بدست آورد که با هدف از مطالعات همخوانی داشته باشد. امروزه سیستم‌های اطلاعاتی جغرافیایی (Geographical Information system=GIS) نقش مهمی در تکنیک‌های آنالیزی و تحلیلی بازی می‌کنند.

۴- پردازش‌های محیط زیستی

این پردازش‌ها به زمان بستگی دارد بدین صورت که مسئله‌ای قابل توجه وجود دارد اما زمان برای حل آن کم است یا زمان وقوع آن باید حدس زده شود. مثلاً سیل بعدی چه زمان خواهد آمد؟ با گذشت زمان وضعیت رسوبگذاری چطور و چگونه خواهد بود؟ هر چند محاسبه و بیان این مطلب مشکل است اما چاره‌ای نیست و زمین‌شناسان محیط زیستی باید با پردازش‌های مختلف یک راه حلی برای این مسئله بیابند. برای نیل به این هدف از تحلیل‌های کامپیوتری که مدل‌هایی را بدست بدهند می‌توان استفاده نمود. دو روش مستقیم و غیرمستقیم برای اینکار وجود دارد.

الف) روش مستقیم شامل مشاهده یک پروسه در یک دوره زمانی است. که با اندازه‌گیری تغییرات واقع شده در طول زمان قابل درک است. در اینجا می‌توان از جستجوهای تحقیقات مکرر و فوتوگرافی نقاط ثابت استفاده نمود.

ب) دو روش غیرمستقیم اطلاعات مربوط به موضوع مورد نظر را بسرعت تهیه می‌کند.

مثالی که در مورد پردازش‌های محیط زیستی می‌زنیم مدل‌های کامپیوتری و دوره یخبندان بعدی در شمال اروپا می‌باشد که نتیجه این پردازش بدین قرار است؛

دوره یخبندان در شمال غربی اروپا پس از دو میلیون سال وقفه مجدداً شروع خواهد شد همچنین یخچالها در سلافید انگلستان نیز ظهور خواهند کرد (Sellafield).

یکی از داده‌های مهم و با ارزش در پردازش‌های محیط زیستی داده‌های تاریخی است که می‌تواند بصورت:

الف) نقشه‌های قدیمی، شکل‌ها و تصاویر قدیمی، عکس‌های هوایی قدیمی.

ب) گزارش‌های نوشته شده، نوشته‌های مربوط به وقایع رخ داده (مثلاً در چه زمانهایی زلزله‌هایی در منطقه تهران رخ داده است).

ج) وقایع کلی مشاهده شده توسط افراد در قدیم که آنرا شرح می‌دهند (مشاهدات عینی)

د) سری داده‌های آماری مثل ثبت روزانه از وضعیت آب یک رودخانه (دبی‌رود) در جایی که اطلاعات تاریخی خوبی ثبت شده است این داده‌ها در زمین‌شناسی محیط زیست خیلی کاربرد دارد اگر چه در تفسیرها باید محتاط بود.

۵- نمایش داده‌ها

نمایش مناسب و مختصر داده‌ها یکی از وظایف زمین‌شناسان محیط زیست است. اطلاعات داده شده پس از پایان تحقیقات باید روشن و واضح باشد و در یک فرم و قالب مناسبی ارائه شود.

یکی از ابزارها برای نمایش داده‌ها نمودارها هستند. مثلاً نموداری که نشان‌دهنده دبی آب یک رودخانه در پنجاه سال اخیر است. یا نموداری که یک متغیر مثل تعداد طوفانهای کویری در طول یک سال در محور عمودی آن و سال‌ها بر روی محور افقی آن قرار دارد.

دیگر ابزار مناسب در نمایش داده‌ها جداول هستند که مطالب زیادی را بصورت جمع شده و متمرکز ارائه می‌کنند و به راحتی قابل استفاده‌اند.

خطرات ناشی از جابجایی زمین

جابجایی زمین را می‌توان اینگونه تعریف کرد؛ حرکت خاک، گل، رسوبات و سنگها به سمت پائین.

این جابجایی می‌تواند به مقدار کم و به آرامی انجام می‌تواند به مقدار کم و به آرامی انجام شود مثل خزش خاک و یا به مقدار زیاد و به تندی صورت گیرد مانند زمین لغزه و یا فروافتادن سنگها از شیبها و دیواره‌ها. در مقیاس جهانی جابجایی زمین تلفات کمی را نسبت به کل تلفات ناشی از بلایای طبیعی داشته است. با وجود این نمی‌توان خسارات زیادی که جابجایی زمین را ایجاد نموده است را نادیده گرفت. زمین لغزه‌ها صدمات گسترده‌ای به ساخته‌های دست بشر می‌زنند و گاه باعث جابجایی سازه‌ها و یا انقطاع جاده‌ها میشوند. خسارات مالی ناشی از زمین لغزه‌ها در دهه ۱۹۷۰ برای آمریکا ۱ میلیارد دلار و برای ایتالیا ۱/۱۴ میلیارد دلار بوده است. ۵ مورد جابجایی زمین گزارش شده است.

برای جابجایی زمین لازم است که ابتدا مواد تشکیل دهنده یک زمین شیبدار ناپایدار شوند و سپس بلغزند و این هنگامی رخ می‌دهد که نیروهای جداکننده بر نیروهای مقاوم و نگهدارنده غلبه کند. این تعادل بعنوان فاکتور سلامت تعریف شده است که با F نشان داده می‌شود.

$F = \text{Factor of safety}$

$F = \text{مجموع نیروهای مقاوم} / \text{مجموع نیروهای جداکننده} = \text{نیروی مقاوم} / \text{تنش}$

برخی از مهمترین جابجایی‌های زمین در قرن

نام محل	تاریخ	نوع حرکت زمین	تلفات و تأثیر مخرب
جاوه	۱۹۱۹	روانه خردسنگ	۵۱۰۰ کشته، خرابی ۱۴۰ دهکده
کانسو، چین Kansu	۱۹۲۰	روانه لس	۲۰۰۰۰۰ کشته
کالیفرنیا	۱۹۳۴	روانه خرده سنگ	۴۰ کشته، خرابی ۴۰۰ خانه
(پاتراچیرکا، پرو)	۱۹۶۲	بهمنی از یخ و سنگ	۳۵۰۰ کشته و مجروح
وایونت، ایتالیا Vaiont	۱۹۶۳	سقوط و سر خوردن سنگ	۲۶۰۰ کشته و مجروح
ویرجینیا	۱۹۶۹	روانه خرده سنگ	۱۵۰ کشته
یونگی (yungag)	۱۹۷۰	زلزله که باعث ریزش بهمن‌های از خرده سنگ	
پرو (ماگونمارکا) (Magunmarca)	۱۹۷۴	روانه خرده سنگ	تخریب و ۴۵۱ کشته
پرو (آرمرو) (Armero)	۱۹۸۵	لاهار	۲۲۰۰۰ کشته و مجروح

یک سطح شیبدار با فاکتور سلامت کمتر از ۱ ناپایدار است و بنابراین در شرایط مناسبی برای لغزش و فروافتادن قرار دارد در حالیکه یک سطح شیبدار با فاکتور سلامت بزرگتر از ۱ پایدار است. سطح شیبداری که فاکتور سلامت آن مساوی ۱ است در شرایط تعادل بحرانی قرار دارد. بیشتر شیبه‌ها پایدار هستند و علت سقوط یا جابجایی‌ها، تغییر تعادل بین نیروهای مقاوم و نیروهای جداکننده است. وقتی F نزدیک به ۱ باشد عوامل تمام‌کننده کار همچون زلزله، طوفان و عواملی شبیه به آن می‌توانند باعث جابجایی زمین و اجرام تشکیل‌دهنده آن شوند. اینها می‌توانند به گروه‌هایی تقسیم شوند که کاهش نیروی مقاوم شیب در آنها وجود دارد و یا گروه‌هایی که تنش برای آنها بالا و افزایش یافته است. (منظور گروه‌هایی است که F در آنها نزدیک به ۱ است)

نیروی مقاوم شیب می‌تواند توسط هوازدهی و تغییر در محتوای مقدار آب محیط کاهش یابد در حالیکه تنش ممکن است توسط چیزهایی مثل افزایش بار، افزایش ترافیک وسایل نقلیه و لرزه‌های حاصل از زلزله بالا رود.

نواحی در معرض خطر فروریزش

بطور کلی ۶ نوع ناحیه برای وقوع فرو ریزش زمین یا جابجایی زمین‌شناسان شده است؛

۱- نواحی دارای فعالیت لرزه‌ای

زلزله‌ها باعث می‌شوند که تنش‌های برشی (Shear Stress) در یک منطقه افزایش یابند و رسوبات ریزدانه حالت سیال به خود گرفته و به حرکت در بیایند. برای مثال زلزله سال ۱۹۷۶ در گواتمالا سیتی ۱۰۰۰۰ مورد جابجایی زمین را باعث شد که در هر یک از آنها ۱۵۰۰۰ مترمکعب ماده جابجا شده است (سنگ و خاک).

۲- محیط‌های کوهستانی

مناطق خیلی برجسته و خیلی پرتیب که امروزه در نواحی یخچالی و مناطق شدیداً فروافتاده توسط بالا آمدگی‌های تکتونیکی دارای انرژی پتانسیل زیاد در محیط هستند. این انرژی زیاد باعث ریزش دیواره‌های سنگی می‌شود و واریزه‌های ایجاد شده می‌توانند، آنقدر زیاد شوند که جریان یابند. در این مناطق ممکن است ۵ تا ۱۰۰ میلیون مترمکعب از مواد با سرعت ۹۰ تا ۴۰۰ کیلومتر در ساعت حرکت کنند و این جابجایی می‌تواند تا مسافت طولانی صورت گیرد. بر اثر یک چنین حادثه‌ای در سال ۱۹۷۰ توده‌های سنگ و یخ در منطقه هواسکاران (Huascaran) کشور پرو ۲۵۰۰۰ نفر از بین رفتند.

۳- نواحی که زمین در آنها کنده شود (کنده شدن زمین)

در نواحی با برجستگی متوسط، خاکهای شکننده و خردشونده و زمینهای جداشده از هم می‌توانند از جای کنده شوند و به پایین دست منتقل گردند. در این مناطق زمین لغزه زیاد است. بعنوان مثال در جنوب ایتالیا روستاهای واقع در بخش بالایی یک تپه که دارای آثار تاریخی نیز بودند دچار حرکت شده و به پایین شبیه انتقال یافتند. در مناطق گرمسیری که قطع اشجار بشدت صورت گرفته باشد نیز کنده شدن زمین انجام می‌شود.

۴- مناطقی که با ورقه‌های ضخیم لس پوشیده شده‌اند (Areas covered by thick loess sheets)

این مناطق برای جابجایی زمین و فرو ریزش مناسب هستند، بخصوص اینکه زلزله‌ای بیاید یا بارندگی شدیدی صورت گیرد. در زلزله‌های کانسو (Kansu) در سال ۱۹۲۰ ژاپن ۲۰۰۰۰۰ نفر را هلاک کرد. بخش بزرگی از تلفات به جابجایی‌های زمین‌های شیبدار لسی مربوط بوده است.

۵- نواحی دارای آب و هوای نامساعد.

مناطقی که بارندگی‌های خیلی شدید در آنها وقوع می‌یابد و بارانهای موسمی در آنجا وجود دارد، اغلب مسائل مربوط به جابجایی‌های زمین دارند.

۶- مناطق با توسعه سریع

در برخی مناطق مقاومت زمین بر اثر ساخت و سازهای انسان تغییر می‌یابد. این تغییرات شامل تغییر شیب زمین، کاهش و از بین رفتن پوشش گیاهی، آبیاری، تخلیه و خروج آب از زیر پی سازه‌ها و شهرسازی بر روی تپه‌ها و شیبهای ناپایدار است.

تقسیم بندی جابجایی های زمین

جابجائی زمین در ابعاد و اشکال متفاوتی انجام می‌گیرد که می‌توان بر اساس موارد زیر آنها را تقسیم‌بندی کرد؛

- نوع مواد: رسوبات نرم هوازده یا سنگهای مقاوم و محکم.

- نوع جابجائی: جابجائی بصورت روانه‌ها (مثل روانه‌های گل، خاک یا خرده‌سنگ). سرخوردن یا جابجائی لایه‌های رسوبی در امتداد طبقات.

- سرعت: سرعت جابجائی می‌تواند خیلی کم یا خیلی زیاد باشد.

جابجائی‌های معمول زمین شامل خاک، واریزه‌های چرخشی (واریزه‌هایی که هنگام سقوط و ریزش دچار چرخش نیز می‌شوند)، روانه‌های گل، سقوط سنگ، سقوط بهمن و سرخوردن بلوکهای سنگی است، عملاً مشاهده می‌شود وقتی اندازه و ابعاد جابجائی‌های زمین و مواد آن افزایش می‌یابد ترکیب آنها نیز تغییر می‌کند یعنی ترکیب و یافت بخش جابجا شده و بزرگی جرم آن با هم در ارتباط است مثلاً وقتی رسوباتی ست رد یک شیب تند قرار داشته باشند، ممکن است در طول آن شیب، حال هر چقدر که درازا داشته باشد فرو ریزش حاصل کند.

ارزیابی ریسک مخاطرات حاصل از جابجائی‌های زمین

در نقشه‌های ریسک مخاطرات (Hazard Maps) میزان پایداری شیبها ترسیم شده است.

برای ارزیابی ریسک مخاطرات جابجایی زمین دو نکته مهم است؛

۱- پیش‌بینی احتمال سقوط یا لغزش و خزش در شیبها.

۲- تعیین موقعیت، زمان و بزرگی واقعه.

برای پیش‌بینی احتمال جابجائی زمین می‌بایست این دو نکته را دانست.

کروزی (crozier.1986) یک رده‌بندی کیفی احتمال وقوع زمین لغزه ارائه نموده که در ذیل به شرح آن می‌پردازیم (یک زمین‌شناس

محیط زیستی باید در صحرا رده هر شیب یا زمین شیب‌داری را تعیین کند).

شرح:

۱- شیبهای که سابقه فعالیت زمین لغزه ندارند و این مطلب بر اساس ۳ چیز نتیجه گیری می شود. الف- تجزیه و تحلیل استرسها ب- مقایسه با دیگر شیبها ج- تجزیه و تحلیل فاکتورهای پایداری.

۲- شیبهایی که سابقه زمین لغزه ندارند اما در شکافهای سنگها و بخشهای گسیخته بین سنگها امکان زمین لغزه وجود دارد. پتانسیل زمین لغزه با تجزیه و تحلیل استرسها، مقایسه با دیگر شیبها با توسط تجزیه و تحلیل فاکتورهای پایداری نشان داده می شود.

۳- شیبهایی که سابقه فعالیت زمین لغزه دارند اما این سابقه به ۱۰۰ سال قبل مربوط است و از ۱۰۰ سال پیش تا به امروز هیچ نوع زمین لغزه ای گزارش نشده است.

۴- شیبهایی که فعالیت زمین لغزه جدید بندرت در آنها دیده می شود و سن زمین لغزه های حادث شده در آنها از ۵ سال است.

۵- شیبهایی که فعالیت زمین لغزه جدید در آنها زیاد دیده می شود و زمان وقوع زمین لغزه ها به کمتر از ۵ سال می رسد.

۶- شیبهایی دارای زمین لغزه های فعال در این شیبها مواد دائماً در حال جابه جا شدن هستند و شکلهای زمین لغزه ها تازه می باشد و فعالیت و بزرگی آنها بخوبی تعریف شده است جابجایی ها و حرکات زمین می تواند بصورت پیوسته یا فصلی باشد.

در ناحیه گرایندوالد (Grindelwald) آلپ سویس مخاطرات زمین لغزه را دسته بندی کرده اند Kienholz 1978.

رده مخاطرات	شرح
۳	خانه ها خراب شده اند و مردم در خطر وقوع زمین لغزه قرار دارند.
۲	خانه ها کمی در خطر هستند اما مناطق بین خانه ها تعدادی زمین لغزه به خود دیده اند و بنابراین مردم در خطر هستند.
۱	خانه ها خیلی کم در خطر زمین لغزه هستند اما خطر بندرت مردم را در خارج از خانه هایشان تهدید می کند.
۰	خطری شناخته نشده است.

الف) میزان ناپایداری نسبی در یک سایت مورد نظر.

ب) تعیین پتانسیل تغییرات ناحیه ای خطرات جابجایی زمین (یعنی از یک ناحیه به ناحیه دیگر خطرات جابجایی زمین چگونه تغییر می کند).

برای تعیین ناپایداری نسبی مهندسان سازه یا زمین شناسان بطور گسترده در تلاش هستند و یکی از مطالعات مهم برای یک سایت همین

تعیین میزان ناپایداری نسبی است.

در اینجا فاکتور سلامت (F) محاسبه می گردد که برای محاسبه آن لازم است ابتدا تنش های برشی فعال (Active shear stress)

وارد بر یک شیب محاسبه شود و سپس با نیروی مقاوم یا (shear strength) آن شیب مقایسه شود که لازم است اطلاعات دقیقی از

مکانیک خاک سایت مورد مطالعه در دست باشد.

برای تعیین پتانسیل تغییرات ناحیه ای این خطرات از نقشه های مخاطرات ناحیه ای (regional hazard maps) استفاده فراوان می شود.

بر روی نقشه شدت جابجایی زمین و مواد تشکیل دهنده سطح آن، رده بندی کیفی شیبها و تعداد سیستم های بریده شدگی و قطع شدگی لایه های

زمین قابل درک است.

تعیین موقعیت مناطق تحت مخاطره با توجه به سوابق قبلی جابجائی‌های زمین در آن مناطق صورت یم گیرد اما زمان و بزرگی واقعه جابجائی زمین می تواند بسیار متفاوت باشد. بدین صورت که زمان واقعه چندان قابل پیش‌بینی نیست و بزرگی آن نیز به عوامل تشدید کننده جابجائی‌ها بستگی دارد مثلاً اگر در منطقه‌ای که امکان جابجائی زمین وجود دارد زلزله‌ای با بزرگی ۴ درجه ریشتر رخ دهد یا زلزله‌ای با بزرگی ۷ درجه ریشتر رخ دهد مسلماً میزان جابجائی زمین و بزرگی تخریب حاصل از آن فرق خواهد داشت.

در ادامه رده‌بندی و انواع معمول جابجائی‌های زمین که توسط کارسون و کیربی انجام گرفته است بصورت فهرست‌وار و همراه با شکل ذکر می‌شوند. (carson & Kirby, 1972)

پیشگیری از جابجائی زمین

برای پیشگیری از جابجائی زمین راههای زیادی وجود دارد. ابتدا باید با توجه به نقشه‌های مربوطه (نقشه‌های مخاطرات و نقشه‌های جابجائی زمین) آن منطقه و بازدید مستقیم از زمین، بخشهای دارای خطر جابجائی را معلوم نمود، سپس با توجه به وضعیت بخشهایی که احتمال حرکت زمین دارند، تدابیری اندیشید، مثلاً در یک سایت سطح آب بالا است که می‌توان با حفر تونل یا کانال آب را زهکشی کرد و بدین ترتیب آنرا خشک نمود (مثل منطقه اینچه برون گنبد کاووس) یا اگر در بخشهای زیرین لایه‌های نفوذپذیر وجود دارد میتوان با حفر چاه‌هایی آب را از بخشهای بالایی به قسمتهای زیرین هدایت نمود.

اگر در یک شیب رسوبات نرم وجود داشته باشند و احتمال لغزش آنها به پایین شیب، خطر را گوشزد نماید می‌توان با ایجاد دیوار نگهدارنده از حرکت بخشهای بالایی به سمت پائین شیب جلوگیری نمود که با توجه به حجم رسوباتی که امکان حرکت دارند باید ضخامت دیوار را تعیین نمود.

در یک دیواره که شیب زیادی دارد و احتمال ریزش آن می‌رود یا برای صخره‌های مشرف به سواحل اقیانوس می‌توان تعدادی شمع بتونی (مسلح یا غیرمسلح) قرار دارد که از ریزش جلوگیری می‌نماید.

در برخی مناطق زمینهای شیبدار به ساختمانهای احداث شده مشرف هستند و احتمال ریزش و لغزش مواد تشکیل دهنده شبیه بر روی ساختمانها وجود دارد. در اینجا می‌توان با ایجاد دیوار نگه‌دارنده ایمنی را بالا برد که باید در داخل دیوار نگهدارنده لوله‌ها یا قسمتهایی را برای عبور آبهای نفوذ نموده از قسمتهای بالایی تعبیه نمود.

زلزله

لرزش ناگهانی زمین بر اثر آزاد شدن انرژی در یک لحظه یا در چند ثانیه تا چند دقیقه را زلزله می‌گویند که شدت‌های متفاوتی دارد. زلزله خسارات مالی و جانی فراوانی را به جامعه بشری وارد نموده و می‌نماید. از زلزله‌های بزرگ دنیا زمین لرزه ۲۷ ژوئن سال ۱۹۷۶ تانگشان چین را می‌توان ذکر کرد که در حدود ۶۵۰۰۰۰ نفر را به هلاکت رساند. بزرگی این لرزه ۷/۶ درجه ریشتر بود.

سال	کشور	تلفات	بزرگی
۱۷۳۷	کلکته، هندوستان	۳۰۰۰۰۰	۴
۱۷۵۵	پرتقال، لیسبون	۷۰۰۰۰	۴
۱۷۸۳	ایتالیا، کالابری	۵۰۰۰۰	۴
۱۸۶۸	اکوادور	۴۰۰۰۰	۴

۸/۷	۱۵۰۰	هندوستان، آساما	۱۸۹۷
۷/۵	۱۲۰۰۰	ایتالیا، میسن	۱۹۰۸
۸/۵	۱۸۰۰۰	چین، گانسو	۱۹۲۰
۸/۲	۱۴۳۰۰	ژاپن، کوانتو	۱۹۲۳
۷/۶	۷۰۰۰	چین، گانسو	۱۹۳۲
۷/۷	۳۰۰۰	شیلی، شیلان	۱۹۳۹
۸	۲۳۰۰۰	ترکیه، ارزینکان	۱۹۳۹
۷/۸	۶۶۰۰۰	پرو	۱۹۷۰
۷	۱۲۰۰۰	ایران، طبس	۱۹۷۹
۷/۴	۴۵۰۰۰	ایران، رودبار	۱۹۸۹
۶/۷	۱۵۰۰۰	ترکیه، ازمیر	۱۹۹۹
۷/۴	۲۵۰۰	ایران دشت بیاض	۱۹۶۸

انتشار جغرافیایی زلزله دارای نظم خاصی است بطوریکه ۹۰٪ آنها در حاشیه اقیانوس آرام و ۱۰٪ دیگر بر روی کمر بند کوهزایی آلپ - هیمالیا (سلسله کوه‌های آلپ، کارپات، آناطولی، البرز، زاگرس، هندوکش، پامیروتبت) رخ می‌دهند. مدل تکتونیک صفحه‌ای (plate tectonic) توانست علت اصلی وقوع زلزله و مناطق زلزله خیز را مشخص کند. طبق این مدل سطح کره زمین از یک ورقه به ضخامت ماکزیمم ۹۰ کیلومتر تشکیل یافته است که خود این ورقه به قطعات مختلفی قابل تقسیم است که هر قطعه را یک صفحه یا ورقه می‌نامیم. مهمترین این صفحات عبارتند از:

۱- صفحه اورازی ۲- صفحه آفریقا ۳- صفحه اقیانوس آرام ۴- صفحه اقیانوس هند ۵- صفحه قطب جنوب ۶- صفحه آمریکای جنوبی ۷- صفحه آمریکای شمالی ۸- صفحه ناسکا (امریکا جنوبی)

که در حاشیه‌های هر یک از پلت‌ها ممکن است یک میکروپلیت نیز وجود داشته باشد مثل میکروپلیت هندوستان، میکروپلیت عربستان یا میکروپلیت ایران در زیر صفحات تشکیل دهنده زمین بخشی خمیر مانند وجود دارد. خود صفحات را لیتوسفر (پوسته به اضافه بخش بالایی گوشته) و بخش مذب زیر آن را گوشته می‌گویند. اگر به ساختمان داخلی کره زمین بنگریم از خارج به داخل بخشهایی را به ترتیب زیر خواهیم داشت (توسط بررسی امواج لرزه‌ای وجود هر بخش یا لایه شده است)

۱- پوسته که جامد است.

۲- گوشته که بخش بالایی آنرا استنوسفر می‌گویند و این بخش خاصیت مذاب دارد.

۳- بخش خارجی هسته که خاصیت مذاب دارد.

۴- بخش داخلی هسته که خاصیت جامد دارد.

بر اثر جریان همرفتی درون گوشته صفحات تشکیل دهنده سطح کره زمین نسبت به یکدیگر حرکت می‌کنند که این حرکات به چند صورت انجام می‌شود.

۱- ممکن است دو صفحه از یکدیگر دور شوند.

۲- دو صفحه در کنار یکدیگر بلغزند.

۳- دو صفحه به یکدیگر نزدیک شوند و با یکدیگر برخورد نمایند که در نتیجه این برخوردها نیروهای بزرگی آزاد می‌شوند که همان نیروهای مولد زلزله‌اند.

بر اثر حرکات صفحات حد و مرز آنها بطور مداوم در حال تغییر است و مساحت آن افزایش یا کاهش می‌یابد. مثلاً مساحت اقیانوس اطلس بعلاوه باز شدن ریف کف آن در حال افزایش است یا مساحت صفحه ناسکا که در غرب آمریکای جنوبی قرار دارد و به زیر آن فرو می‌رود در حال کاهش یافتن می‌باشد.

سرعت باز شدن پوسته‌های کف اقیانوسها و یا نابود شدن صفحات چند سانتی‌متر در سال است.

سن قاره‌ها نسبت به اقیانوس‌ها زیادتر است زیرا صفحات قاره‌ای به داخل گوشته فرو نمی‌روند و نابود نمی‌شوند در حالیکه صفحات اقیانوسی بر اثر فرو رفتن به داخل گوشته از بین می‌روند.

بزرگترین زلزله‌ها در مناطق مرزی صفحات آنها صفحاتی که با یکدیگر برخورد دارند و یکی به زیر دیگری فرو می‌رود، به وقوع می‌پیوندند. (در محل ریف‌های میان اقیانوس‌ها)

شدت زمین لرزه

تا قبل از اختراع دستگاه‌های ثبت زلزله اهمیت زلزله‌ها با توجه به وسعت تخریب حاصل از آن مطرح بود. اولین بار روبروت ماله (Robert Mallet) منحنی شدت را ترسیم کرد بدین صورت که در زلزله ۱۸۷۵ ایتالیا، وی نقاط دارای خسارت یکسان را به یکدیگر وصل نمود و بدین ترتیب منحنی‌های هم شدت ترسیم شدند و محل دارای حداکثر خسارت را کانون زلزله نامید که همان کانون بیرونی یا مرکز خارجی زلزله است.

اولین بار مقیاس شدت در سال ۱۸۸۰ توسط روسی (Rossi) ایتالیایی و فورل (Foret) سوییسی مطرح شد که در سال ۱۹۰۲ توسط مرکالی (Mercalli) ایتالیایی اصلاح شد. این مقیاس بعداً توسط افراد دیگر تکمیل شد و امروزه تنها مقیاسی است که برای بیان شدن زلزله مورد استفاده قرار می‌گیرد. با توجه به اسامی تکمیل کنندگان که و کارنیک (Karnik) اسپانکر (Spunkener) مدودر (Medveder) می‌باشد آنرا مقیاس M S K نیز می‌گویند.

بزرگی زلزله

بزرگی زمین لرزه‌ها به انرژی آنها بستگی دارد بطوریکه زلزله قوی‌تر دارای ارتعاشات شدیدتر است. بزرگی زمین لرزه با مقیاس ریشتر بیان می‌شود که توسط ریشتر آمریکایی مطرح شد. با اندازه‌گیری بزرگی، به آسانی مقدار انرژی حاصل از زلزله --- اصلاح شده (۱۹۵۶) با معادل شتاب کنکنی (Cancani).

شرح	شتاب (میلی متر بر مجذورثانیه)
احساس نمی شود. فقط با زلزله نگارها آشکار شود.	کمتر از ۲/۵
ضعیف است. توسط اشخاص در مکانهای مناسب یا طبقات بالایی ساختمانها احساس می شود.	۲/۵-۵
بطور خفیف در داخل منزل احساس می شود. اجسام آویزان تکان می خورند. لرزشی مثل لرزش ناشی از عبور کامیونهای سبک وزن ایجاد می شود. ممکن است بعنوان زلزله شناخته نشود.	۵-۱۰
متوسط است. اشیاء آویزان تکان می خورند. لرزشی شبیه به لرزش کامیونهای سنگین ایجاد می شود. با احساس مشابه تکان خوردن دیوار بر اثر برخورد یک توپ سنگین ایجاد می شود. پنجره ها، بشقابها و درها تکان می خورند. شیشه ها بر اثر لرزش صدا می دهند. اجسام سفالی نیز صدا می دهند. در بالاتر از شدت ۴، دیوارهای چوبی صدا می دهند.	۱۰-۲۵
نسبتاً قوی است. در خارج از منازل احساس می شود. راستای زلزله قابل تخمین است. مردم از خواب بیدار می شوند. مایعات تکان می خورند و حتی از ظرف بیرون می ریزند. اشیاء کوچک نامقاوم جابجا یا واژگون می شوند. درها باز و بسته می شوند. پرده ها کرکره ها و قاب عکس ها جابجا می شوند. پاندول ساعتها می ایستند. حرکت می کنند و نحوه حرکت آنها تغییر می کنند.	۲۵-۵۰
قوی است. همه آنها احساس می کنند. خیلی ها وحشت می کنند و از منازل خارج می شوند. راه رفتن افراد بصورت نامتعادل می شود. پنجره ها و بشقابها و بلورجات می شکنند. لوازم آرایش، کتابها و غیره از قفسه ها پایین می افتند. قابهای عکس از دیوارها می افتند. اثاثیه منزل جابجا یا واژگون می شوند. گچ های سست دیوارها و سنگهای نما می شکنند. زنگهای کوچک (کلیسا و مدرسه) صدا می دهند. تکان خوردن درختان و بوته ها قابل مشاهده است یا صدای خش خش آنها شنیده می شود.	۵۰-۱۰۰
خیلی قوی است. ایستادن مشکل است. رانندگان و موتورسواران متوجه می شوند. اشیاء آویزان می لرزند. اثاثیه می شکنند. تخریب ساختمانهای نوع D انجام می شود و ترک می خورند. لوله بخاری های سست واقع بر روی پشت بامها می شکنند. گچ های سست دیوارها، آجرهای لقی سنگها، سفالهای پشت بام، چوب پرده ها، همچنین دیوارهایی که خوب ساخته نشده اند و تزئینات معماری فرو می افتند. برخی از ساختمانهای نوع C ترک می خورند. آب سدها موج بر اثر آشفتگی و گل آلود می شود. لغزش های کوچک و حفراتی در پهنه های ماسه ای و شنی ایجاد می شود. زنگهای بزرگ کلیساها به صدا در می آیند. جوی های آب که محکم ولی غیر منظم ساخته شده باشند، تخریب می شوند.	۱۰۰-۲۵۰
ویرانگر است. بر روی کار موتور ماشین ها تأثیر می گذارد. ساختمانهای نوع C تخریب می شوند و بطور بخشی فرو می ریزند. به ساختمانهای نوع B نیز مقداری آسیب می رسد. اما نوع A خراب نمی شوند. برخی از گچ بری ها و دیوارهای کاذب فرو می ریزند. پیچ و تاب برداشتن و افتادن لوله بخاری ها، دودکش های کارخانه ها، سنگ قیرها، برج ها و اطاقکهای آسانسورها. خانه های چوبی و دارای انسجام سازه ای ضعیف بر روی پی خود حرکت می کنند. دیوارهای سست فرو می ریزند. ستونهای فرسوده، نیز فرو می ریزد. شاخه های درختان می شکنند و جریان یا دمای آب چشمه ها و چاهها تغییر می کند. در زمینهای مرطوب و شیبهای تند شکستگی هایی ایجاد می شود.	۲۵۰-۵۰۰
خانمان برانداز است. وحشت و هراس عمومی ایجاد می کند. ساختمانهای نوع D تخریب می شوند، ساختمانهای نوع C به مقدار زیادی خراب می شوند. بعضی اوقات فرو ریزش کامل انجام می شود و ساختمانهای نوع B به سختی آسیب می بینند. خسارت کلی به شالوده های ساختمانهای چوبی، اگر انسجام سازه ای خوب نداشته باشند حرکت می کنند. ساختمانها می شکنند آب انبارها بشدت آسیب می بینند. لوله های زیرزمینی شکسته می شوند. ترکهای مشخصی در زمین ایجاد می شود. در مناطق آبرفتی ماسه و گل از زمین خارج می شود. چشمه ها زلزله زده می شوند و کراترهای ماسه ای ایجاد می شود.	۵۰۰-۱۰۰۰

۱۰۰۰-۲۵۰۰	مصیبت آمیز است. بسیاری از بناها و ساختمانهای چوبی و پی آنها تخریب می شود. برخی از ساختمانها چوبی با ساخت خوب و پلها خراب می شوند. آسیب شدید به سدها، دیوارها و دیواره سنگی کناره های رودخانه. زمین لغزه های بزرگ واقع می شوند. آب از داخل کانالها، رودخانه، دریاچه ها و غیره بیرون می ریزد. ماسه ها و گل بر روی سواحل و زمین های تخت بطور افقی جابجا می شود. خطوط آهن کمی خم می شوند.
۲۵۰۰-۵۰۰۰	بسیار مصیبت آمیز است. خطوط آهن بشدت خم می شوند. خطوط لوله زیر زمین بطور کامل غیر قابل استفاده می شوند.
۵۰۰۰-۱۰۰۰۰	مصیبت کامل تقریباً تخریب کامل انجام می شود. سنگهای بزرگ جابجا می شوند.

محاسبه می شود. انرژی زلزله ای که ۵ درجه ریشتر بزرگی دارد با انرژی آن بمب اتمی است که در سال ۱۹۴۵ هیروشیما را نابود کرد. انرژی زلزله ۵ درجه ریشتری ۱۰ برابر انرژی زلزله با بزرگی ۴ درجه ریشتر است و ۱۰۰ برابر زلزله ای با بزرگی ۳ درجه ریشتر انرژی دارد. در هر قرن ۱۴۰ زلزله با بزرگی ۸/۵ درجه ریشتر رخ می دهند.

زلزله های با بزرگی بیش از ۷ درجه ریشتر ۲۰۰ تا ۳۰۰ بار در قرن رخ می دهند.

زلزله های با بزرگی بیش از ۶ درجه ریشتر بیش از ۱۰۰۰۰ مرتبه در قرون وقوع می یابند. این موضوع نشان می دهد که زلزله های پر انرژی کمتر از زلزله های کم انرژی رخ می دهند. با توجه به افزایش جمعیت جهان، خسارات مالی و جانی ناشی از زلزله ها رو به افزایش است.

آیا شدت و بزرگی زلزله یکی است؟ موارد ذیل جهت روشن شدن موضوع آورده می شوند.

دو عامل در تأثیر مخرب زلزله اثر می گذارد؛

۱- ساختمان زمین شناسی ناحیه و نوع زمین یک منطقه.

۲- عمق کانون زلزله.

ساختمان زمین شناسی منطقه نقش مهمی در میزان تخریب حاصل از لرزه ها دارد بطوریکه اگر سنگها امواج برشی S را بخوبی هدایت کنند اثرات مخرب بیشتر خواهند بود مثلاً اگر منطقه زلزله زده بر روی زمینها و رسوبات نرم و یا مردابها قرار داشته باشد که میزان تخریب افزایش می یابد.

عمق کانون زلزله می تواند باعث شود که یک زلزله با بزرگی ثابت، اثرات تخریبی متفاوتی را در سطح زمین ایجاد کند. مثلاً زلزله های رخ داده در عمق ۶۵۰ کیلومتری با بزرگی ۷ ریشتر مانند زلزله ای است که عمق کانون آن در حدود چند کیلومتر باشد و بزرگی آن نیز ۵ درجه ریشتر باشد در واقع با توجه به زیاد بودن عمق کانون زلزله فقط در حدود انرژی آزاد شده به سطح زمین رسیده است. درست مانند آنکه یک لول دینامیت در فاصله زیاد از ما منفجر شود یا آنکه در چند قدمی عمل کند و انرژی آزاد نماید.

محاسبه می شود. انرژی زلزله ای که ۵ درجه ریشتر بزرگی دارد با انرژی آن بمب اتمی است که در سال ۱۹۴۵ هیروشیما را نابود کرد. انرژی زلزله ۵ درجه ریشتری ۱۰ برابر انرژی زلزله با بزرگی ۴ درجه ریشتر است و ۱۰۰ برابر زلزله ای با بزرگی ۳ درجه ریشتر انرژی دارد. در هر قرن ۱۴۰ زلزله با بزرگی ۸/۵ درجه ریشتر رخ می دهند.

زلزله های با بزرگی بیش از ۷ درجه ریشتر ۲۰۰ تا ۳۰۰ بار در قرن رخ می دهند.

زلزله‌های با بزرگی بیش از ۶ درجه ریشتر بیش از ۱۰۰۰۰ مرتبه در قرون وقوع می‌یابند. این موضوع نشان می‌دهد که زلزله‌های پر انرژی کمتر از زلزله‌های کم انرژی رخ می‌دهند. با توجه به افزایش جمعیت جهان، خسارات مالی و جانی ناشی از زلزله‌ها رو به افزایش است.

آیا شدت و بزرگی زلزله یکی است؟ موارد ذیل جهت روشن شدن موضوع آورده می‌شوند.

دو عامل در تأثیر مخرب زلزله اثر می‌گذارد؛

۱- ساختمان زمین‌شناسی ناحیه و نوع زمین یک منطقه.

۲- عمق کانون زلزله.

ساختمان زمین‌شناسی منطقه نقش مهمی در میزان تخریب حاصل از لرزه‌ها دارد بطوریکه اگر سنگها امواج برشی S را بخوبی هدایت کنند اثرات مخرب بیشتر خواهند بود مثلاً اگر منطقه زلزله زده بر روی زمینها و رسوبات نرم و یا مردابها قرار داشته باشد که میزان تخریب افزایش می‌یابد.

عمق کانون زلزله می‌تواند باعث شود که یک زلزله با بزرگی ثابت، اثرات تخریبی متفاوتی را در سطح زمین ایجاد کند. مثلاً زلزله‌های رخ داده در عمق ۶۵۰ کیلومتری با بزرگی ۷ ریشتر مانند زلزله‌ای است که عمق کانون آن در حدود چند کیلومتر باشد و بزرگی آن نیز ۵ درجه ریشتر باشد در واقع با توجه به زیاد بودن عمق کانون زلزله فقط در حدود انرژی آزاد شده به سطح زمین رسیده است. درست مانند آنکه یک لول دینامیت در فاصله زیاد از ما منفجر شود یا آنکه در چند قدمی عمل کند و انرژی آزاد نماید.

تناوب

تعداد زمین لرزه‌های کره زمین بسیار زیاد است و هر سال، هزاران لرزش زمین اتفاق می‌افتد که توسط دستگاه‌های ثبت زلزله، قابل مطالعه آماری هستند و اگر بتوانیم تعداد و بزرگی زمین لرزه‌ها در یک کشور یا منطقه را تعیین کنیم، میتوانیم به میزان خطر در یک منطقه یا کشور پی ببریم. احتمال خطر یعنی احتمال وقوع یک حادثه معین (مثل زلزله) در یک محدوده زمانی معین و مشخص. برای تعیین احتمال خطر به آمارهای عصر حاضر و تاریخی منطقه توجه می‌شود. مثلاً از ۱۰۰۰ سال قبل تا به امروز در منطقه‌ای خاص ۸ زلزله با بزرگی بیش از ۷ درجه ریشتر وقوع یافته است در واقع (سال) $125 = 1000/8$ یعنی در هر ۱۲۵ سال احتمال وقوع یک زمین لرزه با بزرگی بیش از ۷ درجه ریشتر وجود دارد و البته صحیح‌تر آنست که بگوییم در هر ۱۰۰۰ سال احتمال وقوع ۸ زلزله با بزرگی بیش از ۷ درجه ریشتر در این منطقه وجود دارد. حال ممکن است در طول ۱۰۰ سال ۳ زلزله پیش‌بینی شده بوقوع بپیوندد یا اینکه تا سالهای زیاد، مثلاً تا ۴۰۰ سال دیگر نیز چنین زلزله‌هایی رخ ندهد. (پس نگران نباشید) البته با توجه به ناقص بودن داده‌های تاریخی پیش‌بینی‌های میتواند تا حدودی دارای اشکال و نارسایی باشد اما به هر حال ارائه اعداد می‌تواند برای برنامه‌ریزی‌های ملی و استفاده از بودجه‌های کشور مفید باشد.

پیشگوی و کاهش خطر

امروزه با توجه به اینکه می‌دانیم زلزله‌ها در مناطق گسله و محل تماس بین صفحات قدیمی یا فعلی ایجاد می‌شوند. اقدام به تهیه نقشه‌های مناطق خطر نموده‌اند که اینکار در مورد ایران نیز انجام شده است. برای اینکار بررسی، زمین‌شناسی صحرایی در مقیاس بزرگ و اساسی و با دقت زیاد لازم است و مطالعه زمین‌شناسی مناطقی که تاریخ لرزه خیزی دارند از کارهای ضروری است. در نتیجه می‌توان نقشه‌هایی تهیه کرد که

ریسک زلزله در هر منطقه را مشخص می کند و بزرگی احتمال زلزله در هر منطقه را معین می نماید. حتی با توجه به کانون لرزه های کوچکتر واقع در یک منطقه می توان نقشه های شدت زلزله را قبل از ترسیم کرد.

امروزه زمین شناسان در بسیاری از کشورها، بخصوص کشورهای زلزله خیزی همچون ژاپن، چین، آمریکا و روسیه به دنبال راه حلی برای پیش بینی زلزله ها اند ولی تاکنون موفقیت خاصی نداشته اند و امروزه نمی توان گفت که پیش بینی زلزله ها امکان پذیر است بلکه فقط مناطق زلزله خیز مشخص شده اند.

تاکنون در برخی نقاط جهان پیش بینی زلزله انجام گرفته که بر اساس پیش لرزه های آنها بوده است که البته چنین پیش بینی پیشگویی ها بصورت انگشت شمار درست از آب درآمده اند. مثلاً در کالیفرنای آمریکا وقوع زلزله در منطقه ارویل (Oroville) انجام شد، بدین شکل که زلزله ها نگارها زلزله های کوچک و ضعیف متعددی را ثبت کردند که روز به روز آنها اضافه می شد و به فاصله چند روز یک زلزله با قدرت ۵/۷ ریشتر در یکم اوت سال ۱۹۷۵ رخ داد، اما پیش بینی فقط در این حد بوده است که احتمال می رود یک زلزله در چند روز آن آینده در این منطقه رخ خواهد داد.

در چین نیز با توجه به زلزله های کوچک یک منطقه، پیش بینی هایی در مورد زلزله های بزرگتر انجام شده است که بعضی اوقات درست بوده اند. البته من و شما نیز می توانیم با تکرار زلزله های کوچک و ضعیف در شهرهای کشور به چنین پیشگویی هایی دست بزنیم که مانند کارهای قبلی می تواند درست یا اشتباه از آب در بیایند.

فرضیه انبساط، فرضیه ای بود که در ابتدا جهت پیشگویی زلزله ها بسیار امیدوار کننده بود اما در نهایت راه حلی روشن و خوب به نظر نرسید زیرا در بسیاری از مناطق صدق نمی شود. طبق نظریه انبساط که مبنای آن آزمایشات مختلف مربوط به واکنش سنگها نسبت به فشارها و تنش های وارده می باشد سنگها بر اثر وارد شدن تنش دچار شکستگی و ترک خوردگی شده و درزهای متعددی در آنها بوجود می آید که در نتیجه حجم آنها افزایش می یابد و البته سرعت عبور امواج در آنها نیز تغییر می کند به دیگر مناسبتر سرعت امواج زلزله در سنگ کاهش و هدایت الکتریکی افزایش می یابد.

این مشاهدات آزمایشگاهی که به فرضیه انبساط معروف شد در برخی مناطق پیش بینی های خوبی را بدست داد و در مناطقی دیگر نیز هیچ جواب درستی را حاصل نمود.

در نیگاتای ژاپن (۱۹۶۴) قبل از وقوع زلزله ای به بزرگی ۷/۴ درجه ریشتر سواحل تا ۱۰ سانتی متر بالا آمدند که ناشی از انبساط سنگهای منطقه بر اثر وقوع پیش لرزه ها بوده است. یا در زلزله ۱۹۶۲ تاجیکستان قبل از وقوع زمین لرزه از سرعت امواج کاسته شد. این کاهش سرعت امواج در مناطق دیگری از شوروی سابق نیز مورد تأیید قرار گرفته است.

قبل از وقوع زلزله در صورت وجود مواد رادیو اکتیو در یک منطقه گاز رادن موجود در کانیهای حاوی اورانیوم آزاد می شوند که این موضوع توسط روسها ثابت شد.

تحقیقات بر روی سرعت امواج P و S نشان داده است که قبل از وقوع زلزله نسبت به سرعت امواج P و S مقدار قابل توجهی تغییر می یابد. این روش پیشگویی زلزله را روش $V_p - V_s$ می گویند. که با توجه به آن دو زلزله پیش بینی شد. این برای زلزله های بزرگ دارای کمبودهایی است که جواب درستی نمی دهد.

چینی‌ها با استفاده از زلزله سنج‌های ساده و حرکات جانوران اهلی و وحشی مثل خروس، گاو، مار، موش صحرایی، شیرهای باغ وحش و ماهیهای قرمز رنگ و تغییر سطح آب زیرزمینی زلزله ۸ فوریه هایدچینگ را پیش‌بینی کردند که باعث شد تلفات انسانی به حداقل برسد زیرا شهر قبل از وقوع زلزله تخلیه شده بود. این پیش‌بینی افتخار بزرگی برای چینی‌ها بود. این گونه پیش‌بینی‌ها باعث شد که ساکنین دو شهر چین بیهوده از شهر خود تخلیه شوند که باعث سست شدن پیشگویی به روش چینی شد. از همه بدتر اینکه در مورد زلزله ۲۷ ژوئیه ۱۹۷۶ تانگشان چین که بزرگی ۷/۶ درجه ریشتر داشت هیچ گونه پیش‌بینی انجام نشد. این زمین لرزه که حدود یک میلیون نفر را از بین برد و پیشگویی به روش چینی را نامطمئن و هر از گاهی نشان داد.

آتشفشان

اغلب آتشفشانهای فعال جهان بر مرز صفحات تشکیل‌دهنده زمین منطبق هستند. پشته‌های میان (Mid ocean Ridge) تقریباً بصورت مداوم در حال تولید مواد آتشفشانی هستند. از دیگر مناطقی که آتشفشانهای فعال وجود دارند زونهای فروانش و گودالهای اقیانوسی‌اند مثل نواحی ژاپن، فیلیپین، شیلی، ایتالیا و یونان. همانطور که ملاحظه می‌شود این مناطق با مناطق زلزله خیز دنیا مطابقت دارند اما فقط در محل گسلهای تغییر شکل دهنده یا ترانسفورم فالتز (Transform faults) فعالیت آتشفشانی مشاهده نمی‌شود مثل شمال ترکیه یا گسل سان اندریاس در کالیفرنای آمریکا، علت در این است که انتقال مواد مذاب از گوشته به سطح صورت نمی‌گیرد پس آتشفشان فعالی نیز وجود ندارد. در آتشفشانهای ریفتهای میان اقیانوس گدازه فراوان است اما آتشفشانهای مناطق زیر رانده اغلب انفجاری‌اند و کمتر دارای گدازه می‌باشند. اغلب تلفات انسانی ناشی از ولکانیسم در مناطق آتشفشانی حاشیه قاره‌ها یا مناطق فروانش است مثل آتشفشان مشهور وزوو در ایتالیا یا آتشفشانهای ژاپن، مکزیک و کلمبیا.

بطور مختصر می‌توان گفت مناطق زیر رانده یا فروانش بعزت زلزله خیزی و و کانیسم برای زندگی انسانها خطرناک است هر چند این قاعده در تمام نقاط کاملاً صادق نیست برخی از آتشفشانی‌ها بر اثر عمل نقاط داغ بوجود می‌آیند. مثل آتشفشانی‌های جزایر هاوایی. (Hot points) این مناطق بر روی مرز صفحات قرار ندارند اما پس چگونه فورانهای آتشفشانی در این مناطق رخ می‌دهد. ویلسون (Tuzo Wilson) کانادایی و مورگان (Jason Morgan) آمریکایی نظریه نقاط داغ را مطرح کردند. طبق آن در برخی مناطق زمین نقاطی داغ وجود دارند که در آنجاها ذوب گوشته صورت می‌گیرد و مذاب حاصله پس از صعود بیرون می‌ریزد. این فورانها در داخل صفحات لیتوسفری دیده می‌شود و بر اثر حرکت صفحات و ثابت ماندن محل نقاط داغ صفحه متحرک در نقاط مختلف ذوب و سوراخ خواهد شد. به همین علت است که جزایر هاوایی همگی در امتداد یک خط بوجود آمده‌اند.

۹۸ درصد آتشفشانی‌ها در مناطقی رخ می‌دهند که دارای آتشفشانی‌های قدیمی‌اند. وقوع آتشفشانی تلفات کمتری نسبت به زلزله داشته و دارد بطوریکه از ابتدای قرن ۱۷ تا سال ۱۹۸۰ فقط ۲۶۰۰۰۰ نفر بر اثر وقوع آتشفشانی از بین رفته‌اند. برای مقابله با خطر آتشفشانها کافی است که از آنها دور باشیم. با توجه به وجود خاکهای حاصلخیز در اطراف آتشفشانها نمی‌توان از مردم خواست که آن نواحی را تخلیه کنند و اگر چنین باشد، باید کل جزایر هاوایی تخلیه شوند یا مردم اندونزی با ترک مناطق آتشفشانی دچار قحطی و مرگ ناشی از بی‌غذایی می‌شوند زیرا تمام مناطق کشاورزی در اطراف آتشفشانهای فعال آن کشور قرار دارد.

ولکانیسم بطور کلی در بیشتر مناطق دنیا بر زندگی مردم تأثیر شدیدی ندارد و فقط در مناطق بشدت فعال که هر ساله گزارش آتشفشانی‌های جدید آنجاها می‌رود، می‌تواند خطر ساز باشد.

در سال ۱۸۸۲ کوه کراکاتوا در شبه جزیره کامچانکا واقع در شرق روسیه فوران انفجاری عظیمی نمود که در نتیجه جزیره از روی نقشه پاک شد. یا بر اثر فوران انفجاری کوه پله در هشتم مه ۱۹۰۲ شهر سن پیر و ۳۲۰۰۰ نفر از اهالی آن نابود شدند. (سن پیر پایتخت قدیمی جزایر مارتینیک بوده است). در این فوران فقط دو نفر زنده ماندند. گاهی اوقات فورانهای آتشفشانی با زلزله‌های کوچک محلی نیز همراهند و زلزله‌ها هشدار دهنده هستند.

با استفاده از نقشه‌های زلزله‌شناسی یا آتشفشانی زمین نمی‌توان زمان وقوع زلزله یا آتشفشانی را مشخص کرد. برای پیش‌بینی زمان وقوع آتشفشانی جمع‌آوری و بررسی اسناد تاریخی می‌تواند مفید باشد از میان وقایع تاریخی آنها که مهمتر و بزرگتر بوده‌اند ثبت شده‌اند زیرا وسایل پیشرفته اندازه‌گیری وجود نداشته‌اند. استفاده از کاوش‌های تاریخی کمکهای فراوانی به درک وضعیت و شدت فعالیت آتشفشانی یک منطقه می‌نماید. نوع فوران را باید برای هر آتشفشان مشخص کرد فوران کوه وزوو که شهر پمپی ایتالیا را نابود کرد از نوع انفجاری و بسیار شدید بود. پس باید بهترین و صادق‌ترین منابع اطلاعاتی تاریخی را بدست آورد و پس از ادغام و تفسیر آنها، نتایجی را استنباط کرد.

بهترین بانک اطلاعاتی که در آن فورانهای تاریخی آتشفشانی ذخیره شده است در ساب ۱۹۷۱ توسط انجمن اسمیت سونین واشنگتن تهیه شد که در کامپیوتر ذخیره گشته است و حدود ۵۶۰۰ فوران آتشفشانی در آن شرح داده شده است. نتایج حاصل از این اطلاعات هم از نظر آتشفشان‌شناسی و هم از نظر پیش‌بینی حوادث اهمیت بسیار زیادی یافته است.

مدت زمان یک فوران آتشفشانی می‌تواند از نیم ساعت تا سالها به طول انجامد. اما در مناطق فرورانش بطور متوسط در حدود ۲ ماه است. این زمان بطور متوسط برای مناطق غیز فرورانش در حدود یک ماه می‌باشد.

شدت یک فوران در چه زمانی از فوران زیادتر است؟ در فورانهای انفجاری روزهای اول حداکثر شدت را دارند و حتی ساعات اولیه حداکثر شدت فوران را دارند. البته نمی‌توان نتیجه‌گیری نمود که بنابراین با گذشت اولین ساعات فوران، خطر ناشی از آن رفع شده است. بلکه ممکن است چند روز یا حتی یکماه پس از فوران اولیه، شدیدترین فورانها واقع شوند، مثل فوران کوه سنت هلن (۱۹۸۰) یا کراکاتوا (۱۸۸۲) که شدیدترین فورانهای آن‌ها یکماه پس از فوران اولی بوده است.

حد فاصل بین دو فوران زیادتر باشد، فعالیت‌های آتشفشانی انفجاری تر خواهد بود.

فاصله زمانی بین دو فوران، که دومی بسیار شدید بوده باشد در تاریخ آتشفشانها در حدود ۸۰۰ سال بوده است که اغلب آنها اولین فوران انفجاری خود را داشته‌اند یعنی فوران دوم که خیلی هم شدید بوده، اولین فعالیت انفجاری آن آتشفشانها بوده است. معمولاً این وقفه در فوران برای مناطق فرورانش از ۱۰۰۰ الی ۱۵۰۰ سال تجاوز نمی‌کند.

خوب حالا دماوند که آخرین گدازه‌هایش ۳۸۵۰۰ سال سن دارند آیا مجدداً فوران می‌کند؟ قاعدتاً خیر. اما با توجه به اینکه آغاز فوران با زلزله همراه است می‌توان با توجه به آن از خطرات ولکانیسم دوری جست.

برای اطلاع از زمانهای فوران‌های یک آتشفشان استفاده از روشهای ژئوکرونولوژی (تعیین سن رادیومتری سنگها) مفید است بطوریکه می‌توان با توجه به گدازه‌های یک آتشفشان و تعیین سن رادیومتری آنها به تاریخ فورانهای آن پی برد.

پیشگویی فعالیت‌های آتشفشانی

این پیشگویی‌ها بسیار مشکل هستند و بسیاری از اوقات غلط از آب درآمده‌اند و بر دو اصل استوار است. یکی شناخت زمین‌شناسی آتشفشان و دیگری وجود یک ایستگاه مراقبت در محدوده آتشفشان.

با توجه به مطالعات زمین‌شناسی و تعیین سن یک آتشفشان می‌توان نوع فعالیت‌های آن، تعداد فورانها، نظم و قاعده فورانها و زمان خواب آتشفشان را دانست.

اگر مطالعه زمین‌شناسی دقیق نباشد اطلاعات اشتباهی از آتشفشان خواهیم داشت مثلاً حجم زیاد خاکستر و ایگنبریت نشان دهنده فعالیت‌های انفجاری آتشفشان است که باید در هنگام کار صحرایی تشخیص داده شوند و گرنه می‌توان به غلط گمان کرد که آتشفشان غیرانفجاری است و این به معنای اشتباه کامل در درک نوع فعالیت آن است.

در بررسی ساختمان زمین‌شناسی آتشفشان باید به گسلها و نحوه جریان آب در ساختمان آتشفشان دقت نمود و امروزه بررسی‌های آب‌شناسی نیز انجام می‌شوند زیرا ورود آب به سنگهای داغ گاز ایجاد می‌کند که بخار آب بشدت داغ عاملی برای انفجار خواهد بود. بنابراین بارندگی و میزان آن در یک منطقه آتشفشانی از اهمیت خاصی برخوردار است. در ضمن آبهای سطحی می‌توانند خاکسترهای دانه‌ریز را بصورت جریانی از گل (لاهار) به سمت پایین شیبها و دامنه آتشفشان روان کنند که این گلها ممکن است یک شهر یا آبادی بزرگ را در زیر خود مدفون سازند.

استقرار ایستگاه مراقبت در آتشفشانهایی که احتمال فعالیت آنها می‌رود بسیار مفید است در این ایستگاه‌ها زلزله‌سنج و دستگاه‌های اندازه‌گیری حرکت خاک نصب می‌شوند که آنها را انحراف سنج می‌نامند.

در یک آتشفشان تحت مراقبت حدود ۱۰ زلزله سنج و شبکه‌ای از انحراف سنجها مستقر می‌شوند. امروزه در بین ۵۰۰ آتشفشان فعال دنیا فقط ۳۰ آتشفشان به ایستگاه‌های مراقبت مجهز هستند. از این میان ۶ ایستگاه در ژاپن مستقر است و در فرانسه، آمریکا و ایتالیا فقط ۳ ایستگاه وجود دارد. در ایسلند نیز ۴ ایستگاه مراقبت آتشفشان وجود دارد. هر ایستگاه ۱ میلیون دلار هزینه نصب دارد و سالانه در حدود ۲۰۰ هزار دلار مخارج نگهداری و کارشناسی برای آن صرف می‌شود.

زلزله‌سنجها فعالیت‌های لرزه‌ای آتشفشان را نشان می‌دهند. زلزله‌های مرتبط با فورانهای آتشفشانی مداوم هستند و شدت متوسط دارند. مثلاً در آتشفشان سوفیر فرانس زلزله‌های قبل از وقوع فوران سال ۱۹۷۶، روزانه به ۱۰۰۰ لرزه بالغ شدند که نشان‌دهنده حالت بحرانی بود. با توجه به درک فعالیت‌های لرزه‌ای آتشفشانها، وقوع چندین فوران پیش‌بینی شده است مثل فورانهای آتشفشان کرافلا را در ایسلند (۱۹۸۰)، فوران آتشفشان نوادول روئیز در کلمبیا و فعالیت آتشفشان شیشون مکزیک (۱۹۸۵).

نفوذ ماگما از عمق به سطح باعث شکستن سنگهای زیر آتشفشان می‌شود که این شکستگی‌ها، لرزه‌ها را ایجاد می‌نماید، با ادامه شکستگی‌ها و صعود ماگما به سمت بالا، بالاخره ماگماهای صعود کرده، بیرون خواهد ریخت.

در انحراف سنجی‌های یک آتشفشان به جابجایی خاک و سنگهای سطح آن توجه می‌شود مثلاً قبل از فوران می‌بینیم که در شیبهای دامنه آتشفشان واریزه‌ها به حرکت درمی‌آیند و در نقاط مختلف روی آتشفشان بالا آمدن و فرو نشستن خاک صورت می‌گیرد. در انحراف سنجی از

ابزارهای نوری و لیزری استفاده می‌شود. البته باید حرکات خاک که بطور طبیعی وجود دارند را با حرکات ناشی از شروع فعالیت‌های آتشفشان اشتباه نکرد.

مقابله با خطر

بهترین راه مقابله را خطر فوران و فعالیت‌های آتشفشانها، ترک و تخلیه منطقه است. در ۱۳ نوامبر سال ۱۹۸۵ زمین‌شناسان از فعالیت آتشفشان نوادودل روئیز کلمبیا خبر دادند ولی کسی به آن توجه نکرد مقامات مسئول دستور تخلیه شهر کوچک آرمرو را ندادند. که در نتیجه سیلاب گل شهر آرمرو نابود شد و ۲۲۰۰۰ نفر کشته شدند.

آیا می‌توان با هر هشدار اقدام به تخلیه منطقه مسکونی نمود؟ اینکار در صورت عدم وقوع فوران یکی دو بار قابل انجام خواهد بود ولی از آن به بعد مردم با دلسردی عمل خواهند نمود. یکی از کارهای پرخرج ولی مفید گود کردن دره‌های واقع بر دامنه آتشفشانهاست که باعث انحراف مسیر جریانهای گل یا ابرهای سوزان خواهد شد. ساختن بناهای مقاوم نیز ممکن ولی پرخرج است.

تهیه نقشه‌های خطر آتشفشانها بدلیل مشاهده دستگاه‌های آتشفشان در سطح زمین کاری ساده است.

نوع فوران در تعیین میزان خطر مهم است بدین صورت که باید دانست فوران انفجاری است یا ملایم، که این مطلب سرنوشت کار را بسیار متفاوت خواهد نمود زیرا سرعت حرکت گدازه ۱۰ تا ۱۰۰ متر بر ساعت است در حالیکه ابر سوزان می‌تواند ۲۰۰ کیلومتر بر ساعت سرعت داشته باشد. ابر سوزان در واقع گازهای داغ و ذرات جامد آتشفشان است که بر سر مردم اطراف آتشفشان فرو می‌ریزد. میزان گاز یا ذرات جامد می‌تواند بسیار متفاوت باشند.

در اینجا آماری از قربانیان فورانهای آتشفشانی و نوع مواد حاصل را ارائه می‌کنیم. تعداد قربانیان فورانهای آتشفشانی از سال ۱۶۰۰ تا امروز ۲۶۲۰۰۰ نفر بوده است که ۱۱۰۰۰۰ نفر بر اثر علل ثانوی مانند بیماری و قحطی از بین رفته‌اند. تسونامی حاصل از لرزه‌ای آتشفشانها ۴۴۰۰۰ نفر را کشت. ابرهای سوزان ۵۵۰۰۰ نفر را نابود کرد. لاهار ۴۰۰۰۰ نفر، گدازه ۱۰۰۰ نفر، پرتاب و سقوط خاکستر ۱۱۰۰۰ نفر، گازهای سمی و باران اسیدی ۱۲۰۰ نفر و زلزله‌ها حاصل از لرزش آتشفشان ۱۰۰ نفر را به هلاکت رسانده است.

تلفات انسانی ناشی از فورانها در مناطق مختلف دنیا از سال ۱۶۰۰ (قرن ۱۷)

منطقه	کشته‌شدگان (نفر)
اندونزی	۱۶۱۰۰۰
آمریکای مرکزی	۵۵۰۰۰
منطقه دریای کارائیب	۳۱۱۰۰
آمریکای جنوبی	۲۸۰۰۰
ژاپن	۱۹۰۰۰
ایسلند	۹۵۰۰
فیلیپین و گینه نو	۷۰۰۰

مدیترانه	۴۰۰۰
دیگر مناطق	۲۰۰۰

سیل (مقدمه)

به عنوان مثال سیل رودخانه نکا در چند سال گذشته نمونه ای از سیلابهای مخرب

شدت بارندگی به حدی بود که دبی رودخانه نکا به ۲۰۰۰ مترمکعب بر ثانیه رسید و این در حالیکه طبق آمار ۴۰ ساله، در مواقع طغیان رودخانه‌ها، دبی آن از ۴۰۰ مترمکعب بر ثانیه تجاوز ننموده است. بارندگی بصورت ناحیه‌ای بوده و در طی ۴۸ ساعت شهرستان‌های نوکنده، شاهرود و بجنورد چند بار با سیل مواجه شدند.

مهمترین علل وقوع این سیل را خشکسالی، کم بودن پوشش گیاهی در حوضه آبریز، روان شدن خاک و بارش سیل آسای کم سابقه باران دانسته‌اند. همچنین کشاورزی و شخم‌های مداوم در جهت شیب زمینهای کشاورزی شیبدار در ایجاد سیل مؤثر بوده‌اند. نبود دیواره‌های سنگی مقاوم در دو طرف رودخانه و ماندیری شکل بودن آن در محدوده شهر نکا نیز از دلایل تشدید این سیل بوده است. مساحت جنگل‌های شمال کشور از سال ۱۳۲۰ تا به امروز به نصف کاهش یافته است. بهره‌برداری بی رویه از منابع محدود جنگلی در شمال کشور و نکاشتن نهال‌های جدید، تجاوز به حریم رودخانه‌ها که بطور کلی بصورت ساخت و ساز منازل در حریم رودها است نیز یکی از دلایل تشدید فاجعه بود. خشکسالی باعث شده بود که خاک، چسبندگی ذرات خاک نسبت به یکدیگر کاهش یافته بود. خشکسالی خود باعث تضعیف پوشش گیاهی است و در نتیجه خاک به آسانی توسط جریانهای آب جاری شسته می‌شود. تضعیف شدید در حوضه آبریز نیز به لخت شدن بیشتر منطقه از پوشش گیاهی شده بود و همه اینها فاجعه بزرگ سیل نکا را منجر شد.

سیلابها به تعداد کم و بیشتر در سرزمینهای خشک رخ می‌دهند و کمتر قابل دیدن هستند زیرا خیلی سریع رخ می‌دهند. سیلاب یک مسئله مهم و عامل تخریب کار ساز برای جاده‌ها، پلها و ساختمانها است. آنچه از سیل یک بلا می‌سازد نداشتن پوشش گیاهی خاکهای یک منطقه است سیلابها در مناطق صحرایی اغلب کوتاه مدت (یکروزه) ناپایدار هستند و کمتر دیده می‌شوند.

سیل نه تنها همه چیز را در سر راه خود تخریب می‌کند بلکه علاوه بر جاری شدن ناگهانی آب با حجم زیاد، ابتدا فرسایش سطح زمین و نابودی خاکهای کشاورزی و سپس رسوبگذاری گل و مواد معلق در مناطق پایین دست را در پی دارد.

سیل در شهرهای گسترده و ابنیه‌ای مانند جاده‌ها بررسی چهار مورد را ایجاد می‌کند.

۱- پیش‌بینی و جلوگیری از وقوع آن.

۲- دوری از آن و تغییر مکان وقوع سیل.

۳- تخریب حاصل از وقوع سیل را چگونه باید به حداقل میزان خود برسد.

۴- انجام امور ساخت و ساز به چه شکلی باشد.

پیش‌بینی و جلوگیری از وقوع سیل بسیار سخت است، بخصوص آنکه معمولاً در مناطق خشک اطلاعات ثبت شده کم است. سریع بودن

واقعه کار جلوگیری از سیل را مشکل میکند و در عمل ناممکن یا تا حدی ناممکن است.

بررسی نواحی مورد مطالعه با نقشه‌های ژئومورفولوژی می‌تواند به تهیه یک نقشه رودخانه‌ای برای پیش‌بینی بلایایی مثل سیل کمک کند. به عنوان مثال بر سیستم‌های رودخانه‌ای در زمینهای پست یک سری از مخروطهای افکنه حاکم است و عمق آبراه‌ها و کانال‌های طبیعی، نحوه هدایت آبهای جاری را کنترل می‌کنند. سیل محصولی از ژئومورفولوژی یک منطقه محسوب می‌شود. بطور کلی مخروط افکنه‌های جوان خطرناکتر هستند زیرا عمق آبراهه‌های آنها کمتر و ارتفاع آنها بیشتر است.

با توجه به نقشه ژئومورفولوژی از سیستم‌های رودخانه‌ای، می‌توان مناطق مختلف را بر اساس پتانسیل مخاطرات سیل طبقه‌بندی کرد. هر چند برای بسیاری از مناطق شهری بزرگ، نقشه‌های نشان‌دهنده میزان خطر سیل تهیه شده است.

برای جاده‌ها نیز وضعیت ژئومورفولوژی مهم است. مثلاً اگر جاده‌ای بخش بالایی یک سری از مخروطهای افکنه را قطع کرده باشد، اینچنین راهی در بهترین وضعیت است و اگر از قسمت پایینی مخروط افکنه می‌گذشت بدترین وضعیت را داشت زیرا باید آبراهه‌های زیادی را قطع می‌کرد و در مسیر سیلاب قرار میگرفت.

بر اثر جاری شدن سیل در مناطق شهری برای کف کانال‌ها دو اتفاق روی می‌دهد، یکی اینکه کف کانالها بر اثر شدت سیل کنده می‌شود که این مطلب در مناطق پر شیب بیشتر اتفاق می‌افتد و دیگر اینکه گل و دیگر رسوبات در کف کانال‌ها رسوب می‌کنند که در صورت عدم لایروبی و پاکسازی در سیلابهای بعدی خطرساز خواهند شد زیرا از حجم کانال کاسته خواهد شد و سطح آب در سیل یا سیل‌های بعدی بالاتر می‌آید، در ضمن حمل همین رسوبات می‌تواند میزان تأثیر تخریب سیل را افزایش دهد.

هنگامی که سیل رخ می‌دهد بستر طبیعی رودخانه یا یک کانال ظرفیت کافی برای جا دادن آب در حال جریان ندارد و سرریز می‌شود که در اینصورت حاشیه‌های کانال صدمه می‌بیند و دیواره‌ها را دچار خسارت می‌کند یا در اطراف رودخانه به خانه‌های احداثی خسارت وارد می‌آورد. سیلاب قطعات تشکیل دهنده منازل و ابنیه تخریب شده را با خود حمل می‌کند. ممکن است آب از سیل گیرها یا کانالها سر ریز شود و دشتهای زراعی اطراف را به باطلاق بدل سازد گاهی نیز سیل می‌آید ولی کانالها یا رودخانه‌ها تحمل حجم آب را دارند که در این صورت به ابنیه و زمینهای اطراف آسیبی نمی‌رسد.

در یک رودخانه تعیین سطح آب با یک هیدروگراف قابل ثبت نمودن است. هیدروگراف آب عبور کرده از یک نقطه رودخانه را در واحد زمان اندازه گیری می‌کند که با مترمکعب بر ثانیه بیان می‌شود. حجم آب عبوری از یک نقطه رودخانه در ثانیه را دبی رودخانه یا Discharge آن رودخانه می‌گویند. دبی رودخانه در محل ایستگاه‌های هیدروگرافی اندازه گیری می‌شود به این صورت که ارتفاع آب در یک مقطع رودخانه که پروفیل آن از قبل اندازه گیری شده است، تعیین می‌شود که با محاسبه ساده بیانگر حجم خواهد بود، با تعیین سرعت عبور آب می‌توان حجم آب عبور کرده در واحد زمان را مشخص نمود که همان دبی است. قابل ذکر است که در هر نقطه از یک رودخانه شکل و نوع هیدروگراف یکسان است.

بستر آبراهه‌های کوچک در مناطق خشک و نیمه خشک اغلب توپوگرافی تند و پوشش گیاهی اندک دارند. پس اگر شدت بارندگی زیاد باشد سیل‌های ناگهانی در این مناطق رخ می‌دهد که سریع، بی خبر و غیرمنتظره خواهند بود. بخشهایی از کلرادوی آمریکا چنین وضعیتی دارند.

در سال ۱۹۷۶، ۱۳۹ نفر رودخانه تامپسون کلرادو بر اثر سیل غرق شدند (Big thompson canyon).

مهمترین اقدامات برای جلوگیری از وقوع سیل

- ۱- حفظ پوشش گیاهی و افزایش مقدار آن در حوضه آبریز.
 - ۲- پاک کردن کانالها و رودخانه‌ها از رسوبات و گلپایی که کف آنها را پر کرده‌اند و باعث کاهش حجم آنها شده‌اند.
 - ۳- جلوگیری از احداث خانه‌ها، ویلاها و مکانهای تفریحی دارای ساختمان در بستر و حریم رودخانه‌ها و آبراهه‌ها.
 - ۴- ایجاد سیل بندها و دیوارهای نگه‌دارنده در حاشیه رودخانه‌ها.
 - ۵- ایجاد سدها و بندها در مسیر رودخانه‌هایی که هر چند وقت سیلابی می‌شوند.
 - ۶- ایجاد بندهای کوچک در مسیر آبراهه‌ها، بطوریکه با ایجاد دیوارهای سنگی کوچک نیز می‌توان به آب پشت این دیوارها فرصت نفوذ در زمین را داد.
- تنها عارضه سیل خطرات و تخریبهای آبی نیست بلکه فرسایش شدید بستر رودخانه‌ها و تغییر وضعیت و شکل و کف رودخانه‌ها از مسائل مهم است. رودخانه می‌تواند رسوبات بستر خود را بکند و پس از حمل در جای دیگر (پائین دست رودخانه) رسوب دهد.
- فرسایش حاشیه رودخانه می‌تواند باعث تغییر مسیر رود شود و مآندر ایجاد کند. با تغییر مسیر، بستر رودخانه به محل‌های دیگری منتقل می‌شود و زمینها و ساختمانهای آن بخشها را تخریب و بلا استفاده می‌کند.
- در مناطق گرمسیری مآندرینگ می‌تواند بزرگتر و وسیعتر باشد مثل رودخانه براهماپوترا (Brahmaputra) در بنگلادش که بین سالهای ۱۹۷۵ تا ۱۹۸۱ سالانه ۲۰۰ تا ۴۰۰ متر بطور جانبی تغییر مسیر داده است.
- میزان فرسایش حاشیه رودخانه‌ها با افزایش دبی آن نسبت مستقیم دارد بطوریکه در رودخانه‌های بزرگتر، بدلیل بالابودن دبی، فرسایش حاشیه‌ها نیز بیشتر است، بخصوص اگر مسیر رودخانه پر پیچ و خم نیز باشد. فرسایش حاشیه رودخانه با شکل رودخانه (میزان تا پیچ و انحنا و آن) و جنس کناره‌های آن نیز تغییر می‌کند مثلاً هر چه پیچ‌های رودخانه تندتر باشند، فرسایش کناره خارجی پیچ‌ها نیز بیشتر است. بطور کلی فرسایش در رودخانه‌های دارای مآندر بیشتر است.

ارزیابی ریسک سیل

برای اینکار باید از تغییرات دبی یک رودخانه در ایام مختلف سال آگاه شد، از میزان تخریب و خسارات وارده ناشی از سیل‌های قبلی نیز برآوردهایی در دست داشت و از وضعیت آب و هوایی مطلع بود و امکان پیش‌بینی‌های هواشناسی وجود داشته باشد. در بسیاری از کشورها این اطلاعات وجود ندارد، مثلاً در کشور انگلستان ۷۵۰ ایستگاه برای اندازه‌گیری دبی رودخانه‌ها وجود دارد اما بطور متوسط اطلاعات ۲۳ سال موجود است.

با جمع‌آوری اطلاعات می‌توان یقین داشت که بعنوان مثال در هر ۵۰ سال در منطقه‌ای خاص مثلاً ۱ یا ۲ بار سیل‌های بزرگ رخ می‌دهد. میزان خسارات ناشی از سیل مهم است. این میزان با توجه به نوع زمین (منظور میزان سستی و استحکام زمین است) و استحکام ابنیه قابل برآورد است. وقتی نه تنها خانه‌ها بلکه سازه‌های بزرگ مهندسی (مثل پل‌ها، جاده‌ها و سدها) و تأسیسات صنعتی یک ناحیه تخریب می‌شوند، آنگاه بزرگی ابعاد فاجعه یک سیل مشخص و معلوم می‌گردند.

سرانجام ارزیابی ریسک سیل برای یک رودخانه بصورت نموداری قابل ترسیم خواهد بود که بر روی محور افقی آن پریود زمانی به سال قرار دارد مثلاً عدد ۱۰ یعنی در هر ۱۰ سال و بر روی محور عمودی حداکثر دبی رودخانه در هنگام وقوع سیل برآورده می شود مثل ۳۰ مترمکعب در ثانیه یعنی هر ۱۰ سال در این رودخانه که نمودار برای آن ترسیم شده یکبار دبی رود به m^3/s می رسد.

طبق این نمودار در هر ۵۰ سال یکبار سیلی با دبی $M 3/s$ ۸۰ آید (یعنی دبی رود m^3/s می شود). احتمال سیل گرفتگی یک بنا با توجه به فاصله آن از بستر رودخانه تغییر می کند بطوریکه هر چه از رودخانه های اطراف دور می شویم و به ارتفاع بیشتر می رویم احتمال سیل گرفتگی کاهش می یابد.

انرژی محیط زیست

انرژی محیط زیست (منابع انرژی - اثرات توسعه منابع انرژی)

در حال حاضر رشد در مصرف انرژی سه برابر رشد جمعیت است. سوخت های فسیل ارزانترین منابع انرژی جوامع بشری اند و ۹۵ درصد سوخت مصرفی جهان را تشکیل می دهد. مهمترین منابع انرژی که می تواند توسط بشر مورد استفاده قرار گیرد عبارتند از؛ انرژی خورشید که بدون هیچ گونه آلودگی در محیط زیست ما وجود دارد و روزانه انرژی معادل ۶ میلیون بشکه نفت، انرژی خورشیدی به ایران می تابد. در واقع منبع انرژی های حاصل از سوخت های فسیل نیز همان انرژی خورشیدی است که موجب رشد گیاهان و موجودات ذره بینی شده است.

انرژی اتمی از شکاف هسته اتم ها به دست می آید و قادر است مقادیر زیادی انرژی به ما پس دهد که تولید و استفاده از آن به تکنولوژی پیشرفته ای نیاز دارد.

یک راکتور اتمی و نیروگاه مربوط به آن با صرف هزینه زیادی قابل احداث و استفاده است و عوارض زیست محیطی تفاله های حاصله حداقل تا ۱۵۰۰ سال بعد از ایجاد تفاله ها ادامه خواهد داشت. دفع زباله های اتمی مشکلی است که برای صاحبان راکتورها و مصرف کنندگان انرژی هسته ای وجود دارد و مکانهای دفن زباله های هسته ای به آسانی بدست نمی آیند. بطوریکه دفن این زباله ها توسط هیچ کشوری قابل پذیرش نیست مگر خود کشور مصرف کننده انرژی اتمی. زیرا خاکها یا آبهای که زباله های هسته ای در آن دفن می شوند آلوده و غیر قابل استفاده بشر خواهند شد.

از دیگر منابع انرژی سوخت های فسیلی هستند. استفاده از این منابع انرژی از یکطرف موجب مصرف شدن اکسیژن و از طرف دیگر باعث آلودگی محیط زیست می شود و امروزه حیات بشر روی کره زمین را مورد تهدید قرار داده. این سوختها عبارتند از نفت، گاز و ذغال سنگ که در کشورهای مختلف به نسبتهای متفاوت مورد استفاده قرار می گیرند.

امروزه حدود ۵۰۰ میلیون وسیله نقلیه، کارخانجات متعدد، نیروگاه های برق و وسایل گرم کننده منازل که با سوخت های فسیل کار می کنند، منابع اصلی آلوده کننده هوا هستند.

یکی دیگر از منابع انرژی، آبهای جاری هستند که با استفاده از سدها می توانند مورد استفاده قرار گیرند این منبع انرژی در مناطق پر آب جهان بیشتر قابل استفاده است و پس از تبدیل به انرژی الکتریکی قابل استفاده خواهد بود.

انرژی باد نیز در برخی نقاط جهان که بادخیز هستند به راحتی قابل استفاده است.

این منبع انرژی در مقایسه با دیگر منابع انرژی ارزش کمتر دارد و در مناطقی خاص قابل استحصال می باشد.

امروزه استفاده از انرژی مواد مذاب در مناطقی از جهان که آتشفشانهای فعال دارند، مورد توجه قرار گرفته است بطوریکه در مناطقی از ایسلند آبگرم و انرژی حرارتی جهت گرم کردن منازل از این منبع ارزان و قابل دسترسی تأمین استفاده می‌شود. استفاده از انرژی مناطق آتشفشانی در صورتی امکان‌پذیر است که آن در مناطق، ذخایر آب نیز وجود داشته باشند زیرا این آب است که ابتدا باید گرم شود و سپس انرژی موجود در آن قابل استفاده خواهد بود.

اثرات توسعه منابع انرژی.

امروزه حدود یک میلیارد نفر هوای غیراستاندارد از نظر سازمانهای محیط زیست را استنشاق می‌کنند که عوارض جسمی و روانی منفی در پی دارد. این آلودگی هوا ناشی از استفاده سوختهای فسیل است.

استفاده روزافزون از منابع انرژی باعث آلودگی آب و هوا شده است. بطوریکه کشورهای صنعتی بیشترین CO_2 موجود در هوا را تولید می‌کنند. آمریکا ۲۵ درصد، کشورهای متحد مشترک المنافع ۱۴ درصد، چین ۱۰ درصد و هندوستان ۳ درصد گاز کربنیک جهان را تولید می‌کنند. نظر به اینکه میزان CO_2 قابل جذب توسط گیاهان سالانه در حدود ۲۰۰ میلیارد تن می‌باشد، لذا مازاد CO_2 تولید شده در اتمسفر باقی می‌ماند. از طرفی نابودی و مصرف بی‌رویه جنگلها خود باعث کاهش جذب مقدار کل CO_2 می‌شود پس بطور کلی هر سال CO_2 موجود در هوای اطراف ما افزایش می‌یابد.

افزایش میزان CO_2 در اتمسفر باعث افزایش اثر گلخانه‌ای و افزایش دمای زمین می‌شود بطوریکه پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۳۰ دمای کره زمین ۱/۵ درجه افزایش یابد که نتایج آن بطور عمده ایجاد خشک سالی در مناطق گرم‌تر زمین و ذوب یخ‌های قطبی می‌باشد. ذوب شدن یخهای قطبی باعث بالا آمدن سطح آب و بروز سیل و در نتیجه تخریب سواحل و بنادر خواهد شد.

تهران بزرگ روزانه ۳۰۰۰ تن منواکسید کربن ۵۰۰ تن هیدروکربنهای خوب سوخته نشده، ۱۲۰ تن اکسیدهای نیتروژن، ۳۰ تن اکسید گوگرد و ۲ الی ۵ تن سرب تولید می‌نماید که این مواد معلق وارد هوای تهران می‌شوند. سرب وارده به خون مردم تهران در هر شبانه‌روز در حدود ۵۰ میکروگرم است در صورتیکه مقدار مجاز آن ۳۰ میکروگرم می‌باشد. این سرب اضافی وارد شده بر خون بر هوش کودکان و سلامت افراد جامعه تأثیر می‌گذارد.

مقدار اغلب دیگر آلاینده‌های هوا نیز در تهران بزرگ زیاده‌تر از حد مجاز است که تأثیرات زیست محیطی نامطلوبی در پی دارد.

استفاده از انرژی اتمی نیز بر اثر ایجاد زباله‌های اتمی آلودگی محیط زیست را در پی دارد که در درازمدت خطرات و آسیبهای جدی به جوامع انسانی وارد می‌نماید.